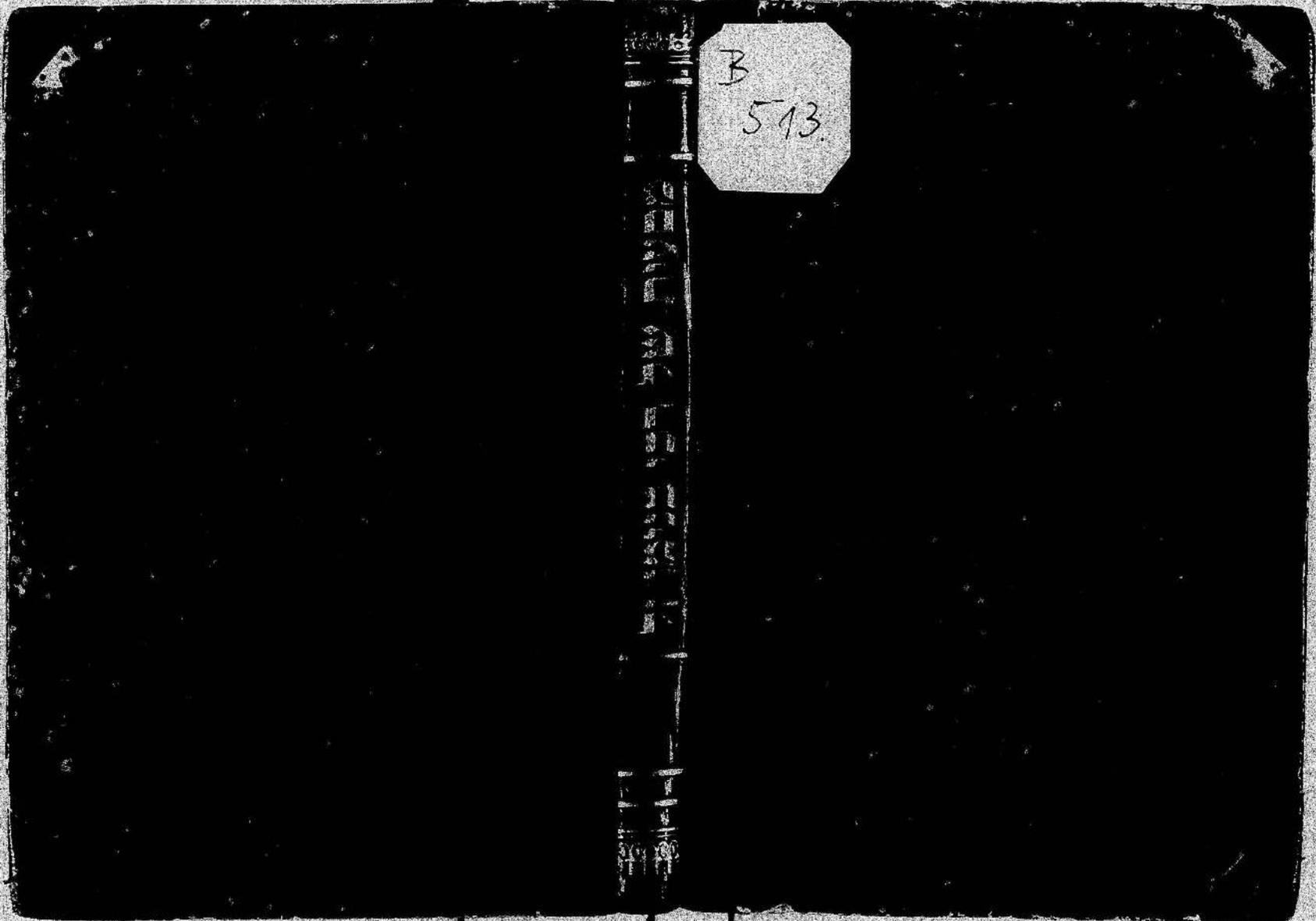

MAGYAR TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
BIBLIOTHECA ACADEMIAE
SCIENTIARUM HUNGARICAE
BUDAPEST KELETI KÖNYVTÁR
BIBLIOTHECA ORIENTALIS
COLL. KAUFMANN, B 513.

WEISZ Miksa

Néhai dr. Kaufmann Dávid tanár könyvtárának héber
kéziratai és könyvei. Összeáll. és ismerteti --.
Budapest, 1926. Alkalay ny. Pozsony. 199,80 p. 23 cm.

B
513.

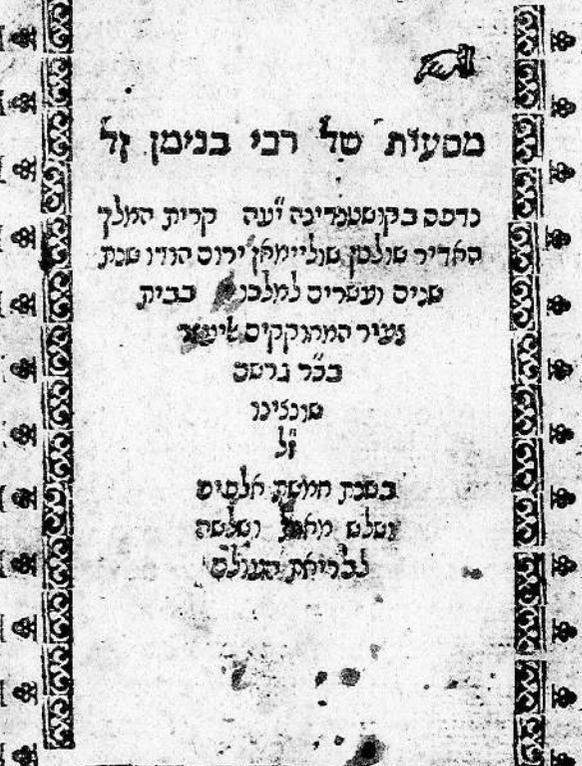
14 15 16

2

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 513.

מסעות של רבי בנימן זל

נדסם בקונטנדינה זעה קרית המלך
האריך טולטן טוליימאן ירום הדנו טבת
טגיס ועשרים למלכנו בבית

נעיר המוקקים ליעזר

בכר גרטה

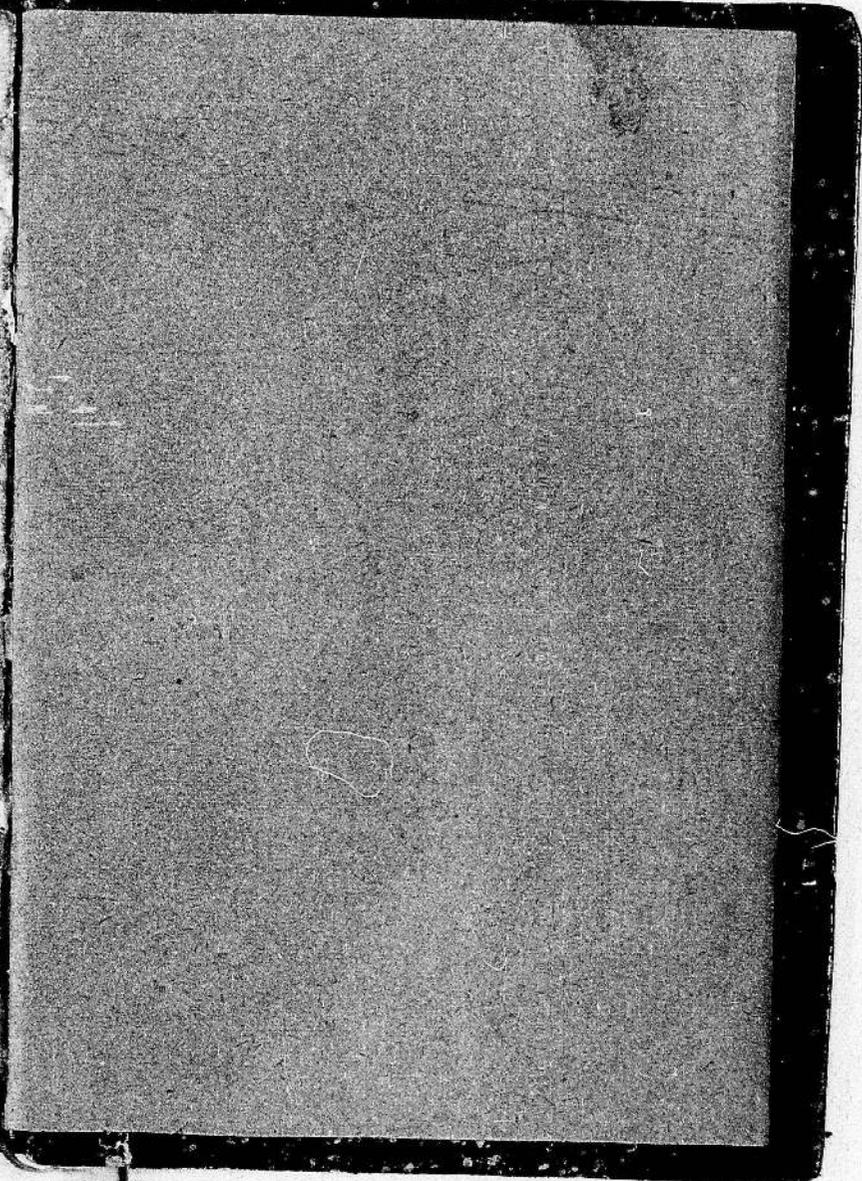
טונדינו

זל

בטת חזקה חלטים

נעלם מוחל וטטה

לברחת העולם

2 **זה** הסתר מהחבר מדברים שספר איש אחד מארץ
 כהכרה ששמו רבי בנימין ב"ר יונה מנדילה וילך
 הלך ויבא בארצות רבות ורחוקו באשר יתפרש בדבריו
 לו וכל מקום שבה בו כתב כל הדברים שהיה או ששמע
 מה אנשי אמת אשר נשמעו בארץ ספרד וכך הוא זוכר
 מקצת הגדולים והנשואים שבמקצת מקומות וכשבא הבאי
 דבריו אלה עמו לארץ קאשתליא בשנת תתקל"ב והיה רבי
 בנימין הנזכר איש מבין ומשכיל בעל תורה והלכה וכל
 דבר ודבר שבדקדקו כדי לפעוט אחריו כמאנו דבריו
 מתוקים ומכוננים ויציבים בפיו כי היה איש אמת וזה
 תולת דבריו

אמר רבי בנימין ב"ר יונה אל יצאתי תולה מעיר
 שרקשטה וירדתי דרך נהר איברי
לטרטוסה ומשם הלפתי דרך שני ימים לעיר טרבוט
 הקדמונה והיא היתה מבטן ענקי ויונים ולא כמנהל כבטן
 ההוא בכל ארצות ספרד והיא יושבת על הים ומשם שני
 ימים לעיר ברצלונה ושם קהל קדוש ואנשי חכמו וכבול
 ונשואים גדולים כגון ר' ששת ור' שאלתיא ור' שלמה בן רבי
 אברהם בן חסדאי אל והוא עיר קטנה ויפה ויושבת על
 גפת הים פחים איה בסחורה תגרים מכל מקום מארץ יון
 ופיקה ובינאה וסיסלייא וארץ אסקנדריא של מצרי מארץ
 ישראל וכל גבוליה ומשם מהלך יום וחצי לבירוכיה ובה
 קהל קטן מיהודים ומשם מהלך שלשה ימים לנרבוניה
 והוא עיר קדומה לתורה וממנה תגא תורה לכל הארצות
 וכן

3 ובה חכמים גדולים ונשואים ובראשם רבי קלונימוס בן
 הנשיא הגדול ר' טודרוס אל מזרע בית דוד מכוסה ביהמו
 ויש לו נחלות וקרקעות מאת מושלי הארץ ואין אדם יכול
 ליקח ממנו בחזקה ובראשם רבי אברהם ראש הישיבה
 ורבי מביר ור' יהודה ואחרים כנגדם הרבה תלמידי חכמים
 ויש בה היום כמון שלש מנות יהודים ומשם ר' ברכיה
 לבידרש העיר ושם קהל תלמידי חכמים ובראשם ר' שלמה
 חלפתא ורבי יוסף בר רבי נתנאל אל ומשם שני ימים
 להר געש סנקרא מונסיטלייר והוא מקום יפה לבחורה
 קרוב מן הים ב' סרכאות ובה ס' אליה מכל מקום לסחורה
 אחרים וישמעאל מארץ אל עדוה ולונברדייא ומלכות רומא
 רבתא ומכל ארץ מצרים וארץ ישראל וארץ יון וארץ צרפת
 וארץ ספרד ואינגלטרדה ומכל לשונות הגוים כמאנו שם
 על ידי ג' כואיין וסיסנין ושם תלמידי חכמים השוכני הדור
 ובראשם רבי ראובן בר טודרוס ור' נתן בר אברהם ורבי
 שמואל הרב שלהם ורבי שלמיה ור' מרדכי אל ויש ביניהם
 עשרים גדולים ובעלי דקה ועומדים בפרץ לכל הבאים
 לידם ומשם הרבע סרכאות ללונדל ושם קהל קדוש
 מישראל מתעסקים בתורה ויומם ולילה ויש רבינו
 משולם ראש הגדול אל והמשה בניו חכמים גדולים ועשירים
 יוסף ורבי יצחק ורבי יעקב ורבי יהון ורבי אשר הפרנק
 שגברם מעניני העולם ועומד על הכפר ויומם ולילה
 ומתענה ואינו חובל בשר והוא חכם גדול בתלמוד והרב
 המסביר ור' שמואל סוקן ורבי שלמה הכהן ורבי יהודה

הרופא בן תבון הספרדי וכל הבאים מארץ מרחק ללמוד
 תורה ומס רבנים אונתם ומלמדים אותם ומונחים שם פרכסה
 ומלכונם מאצל הקהל כל ימי היתם בבית המדרש והם
 אנשים חכמים וקדושים בעלי מצות עומדים בפרץ לכל
 אחיהם הקרובים והרחוקים ובה קהל יהודים כמו שלם
 מאות יבן והיא רחוקה מן הים עתי פרסאות ומסע עתי
 פרסאות לפות יוקירט והיא כרך גדול ויש בו יהודים כמו
 ארבעים ושש ישיבה גדולה על ידה רב הגדול רבי אברהם
 בר רבי דוד ז"ל רב פעלים חכם גדול פתלמוד ובפסוק
 ובאים מארץ מרחק אליו ללמוד תורה ומונחים מנחה
 בביתו והוא מלמד ומי שאין לו להוציא הוא מוציא להם
 משל ומממונו לכל צרכיהם והוא עשיר גדול ושם חכמים
 רבי יוסף בר רבי מנחם ורבי בכנשת ורבי בנימין ורבי
 אברהם ורבי יצחק בר רבי משה ז"ל ומסע ג' פרכאות
 לנדרט הנקרא בורק דל ג"ל ושם קהל מיהודים כמו מאה
 חכמים ובראש רבי יצחק בר רבי יעקב ורבי אברהם בר
 רבי יהודה ורבי אלעזר ורבי יצחק ורבי משה ורבי יעקב
 בן הרב ר' לוי ז"ל והוא מקום טעות לבנים ולחיים מאשבי
 הארץ והיא קרובה מן הים שלם מילין ויושבת על שפת
 הנהר הגדול הנקרא רודי והוא הסובב כל ארץ פרובכנה
 ושם הנשיא ראש מרי בר רבי יצחק ז"ל והוא מקד השלטון
 דמון ומסע שלם פרכאות לעיר ארליט ושם כמו מאותים
 מיהודים ובראש רבי משה ורבי עובדי ורבי יעציה ורבי
 פנחיה ורבי נתן הרב ורבי יוסף מרי ז"ל ומסע שלם
 מים

ימים למרס ל"ו והוא עיר גאופים וחכמים והם ב' קהלות
 ובה כמיו שלם מאות יהודים הקהל האחד יושב על שפת
 הים למטה והקהל האחר יושב על יושב על שפת הים
 יושבים במגדל למעלה והם ישיבה גדולה ותלמידי חכמי
 רבי שמעון בר רבי אנטוניו ורבי יעקב אחיו ורבי לבארט
 והם ראש של מעלה ובראש הקהל של מעלה רבי יעקב
 פי"פ יכו העשיר ורבי אברהם ורבי מאיר חתנו ורבי
 יצחק ורבי מאיר ז"ל והוא עיר בתורה מאד על שפת
 הים ומסע יבנם ארס בה סינה לעיר בינאה היושבת על
 שפת הים והוא מהלך ארבעה ימים בים ושם עני יהודים
 אחים רבי שמואל בן כלחם ואחיו שהיו מעיר סבתה והם
 אנשים טובים והעיר מוקפת חומה ואין מלך שלט על הים
 כי אם השופטים שהם מקימים עליהם כרצונם וכל אחד
 ואחד מהם מגדל בביתו ובשעת מחלוקתם נלחמים אלג
 עם אלג על ראשי המגדלים והם מוציאים הים ועושים דגות
 הנקראות בלידאש והולכי לטלל שלל ולבח בכל המקומות
 שלל ובה ומביאים אל בינאה והם נלחמים עם אנשי
 פי"שה וביניהם ובין פי"שה מהלך שני ימים והוא עיר
 גדולה מאד ובה כמו עשרת אלפים מגדלי כבתים שלהם
 ללחום בעת המחלוקת וכל אנשיה גבורים ואין מלך ואין
 מר שלט עליהם כי אם השופטים אשר הם מקימים עליהם
 ובה כמו עשרים יהודים והראש שלהם רבי משה ורבי מים
 ורבי יוסף ז"ל ואינה מוקפת חומה והיא רחוקה מן הים ארבע

א

ארבעה מילין היוצאין וכבשן אליה כבשיות על יד הנחל
 היות בתוך המדינה . ומשם ארבע פרסאות לעיר לוקח
 יש כמו ארבעים יהודים והיא גדולה והראש של היהודי רבי
 דוד ורבי שמואל ורבי יעקב . ומשם מהלך שעה ימים
 לעיר רומא רפתא והיא ראש מלכות ארם . ושם כמו ד'
 יהודים נכבדים ואין פורעין מהם לשום אדם ומשם מערתי
 השפא אצל יהודים הוא ההבזוק הגדול הממונה על כל דת
 ארם ושם שבאים גדולים וכדאמרי רבי רמיאל הרב ורבי
 יוחאל מערת של פשא והוא פחור יפה כבן נחם והוא יוצא
 וכל כבית השפא והוא שקוד ביותו על כל אשר לו הוא
 נכדו של רבי נתן שגמא הסר הערוק ופירושו ורבי יואב
 בן הרב רבי שלמה ורבי מנחם ראש הישיבה ורבי יוחאל
 הדר בטרטאכרי ורבי כהן בר רבי שבתי זל . והוא רומא
 העיר שני חלקי הנחל טרבוים חולק באמצע המדינה חלק
 אחד מצד אחד וחלק אחד מצד שני וחלק הראשון הבמה
 הגדולה סוקראין לה שלב יטרא די רומא ושם היה ארמון
 של יוליא קיסר הגדול . ושם כביינים הרבה ומעשים
 מנונים מכל בנין טבעולם ובין המיושב והערב מן רומא
 זל מילין ושם שבאים היכלות משמנים מלשים גדולים
 בתורה הנקראים כלם ארנסירדור ממלכות טרקוינום ועד
 מלכות פרוס אביו של קרלו אשר כבש ארץ ספרד מיד
 היספאליים בתחלה . ושם היכל טעום מחון להומא שלא
 נקבלהו שלם מחזק יתעזו בצביל שלא ישה מנותם שלא
 לקח ירמלאם חלא לב שנים וגזרו הם עליו כ שנים ושם כמו
 הכל

ארמון המלך אבססינום בנין גדול ואזק מאד . ושם
 ארמון המלך מלבלבין . ושם בתוך ארמון שלו שלם מאות
 וששים ארמונים כמון ימות הסנה . והקבת הארמונים ב'
 מילין . והיתה מלחמה ביניהם בימי קדם ונפלו בתוך
 הארמון יתד ממורה חלף בני אדם הרובים והנה העצמות
 עדי היום הם תלמים . וציור המלך עבד המלחמה מצד
 ומצד מרעבה לקראת מערכה בני אדם וכוכבים וכלי
 מלחמתם הכל אבן שיש להחיות לבני העולם המלחמה
 שהיתה בימי קדם . ושם ימצא מערכה להלכת תחת הארץ
 ומצואים המלך והמלכה אשתו על כבאותם ועום כמו מאה
 בני אדם שרי המלכה . וכלל הקוקים במלכות הרומאים
 עד היום הזה . ושם בשלגיאני חל אלו שני רבבמה שני
 עמודים מנחשת ממעשה שלמה המלך עליו השלום וכלל
 עמוד ועמוד מקוק שלמה בן דוד . ואמרו לג היהודים אשר
 ברומא כי בכל שנה ושנה בימי ט באב נמצא זיעה עליהם
 כגדת כמום . ושם מערה טבא טעום בן אבססינום כלו
 בית המקדש שהביא מירושלם וגם מערה אחת בהר על
 ספת הנחל טיברני . ושם קבורים הצדיקים זל עשרה הרובי
 מלכות ולפני שלמון דלטרינה מצוייר שמשון וכידור בידג
 של אבן . וגם אבסלוס בן דוד וגם המלך קונסטנדינוס
 סכנה קונסטנדינה ועל שמו נקראת קונסטנטינופוליס . והוא
 מצוייר מנחשת וכוסו ומצוים כזהב . ושם בביינים אחרים
 ועשוינים ברומא שלא יוכל אדם לכפרם . ומשם די ימים
 לקראתה היא המדינה הגדולה טבכאה קש'ים המלך . והיא

שוכה אבל המור רעים והארץ מצלת ויש בהם סגולה
 יהודים וכל חכמים גדולים בכל הארץ ובראשם ר' קיסנא
 ורבי שמואל אחיו ורבי זקן והרב רבי דוד זל וקוראין ליה
 פרינא דבבבא וימסס לסגולה הפקחת סורינא העיר הגדולה
 שככה צינן דר עזר שבת משי פחד דוד המלך ע"ה ויצא
 היום וכסה אתם באני חלקים מן העיר ועד היום הזה
 דואים בני אדם השוקים והמבדלים שהיו בתוך המדינה
 ואם משוינוכב מתוך התנאים וימאסא האין הפקח
 פיטולין ומלקאין אותן על פני המים ומשימין אותן
 רסאות ויש מרחצאות של מים חיצון כושעין מנת הקרקע
 והם על שפת הים והם כמו עש מרחצאות שכל אדם שם
 בו טוס קולילך ורחוק בהם וימאסא מרשא ומרנע וכל
 החלים מכביל ונכס' דריאה באים שם הקין ומאסילך אדם
 דרך המטה עשר מילין תחת הזרוע הוא חבטין אשר בנה
 רומחום המלך שבנה רומ' והכל עשה משי פחד דוד מלך
 ישאל וינאב שר צבאו ועשה בנין על ההרים ותחת ההרים
 פאכל המדינה והיא עיר ב' זרה מאד יושבת על שפת הים
 מכנין הימים ואם כמנחמא מלכות יהודים ואם רבי חזקיה
 ורבי שלום ורבי אליה הכהן ורבי צחק מהר ההר זל
 ומאס דרין ועד עיר אליה ואם יושב' הרופאים לבני
 אדם ואם כמנחמא מלכות יהודים ואם חכמים רבי יהודה
 בר רבי יצחק ור' מלכי צדק הרב הגדול שזיה מציר ציפוכת
 ורבי שלמה הכהן ורבי אליה הוי' ורבי אברהם טרפוני
 ורבי תמך והיא עיר מוקף תחומה מנה היבשה מנה

ומנה הארץ על שפת הים והמגדל כראש ההר חוק מאה י
 ומאס חזי ויס לאילפי ואם כמנחמא יהודים ואם חכמים
 הרופאים ורבי אליעזר ואבא גיד הנדיב זל והגוים
 אכסא הארץ תבדלים הילכ' בכתריה ואינם זורעים אף קנים
 הכל ככסף מסייגים איכנס על הזרוע הגבוהים ובראש
 הכלעים אבל יש להם פירות הרבה ארץ כרמים ודגים
 ונבות וסדרים ואין אדם יכול להלחם עמם ומאס דרך
 יום לכבא ב' כטו היא עיר גדולה יושבת על שפת הים והר
 אחד ואם כמנחמא מלכות יהודים כמנחמא ואם רבי
 קלונימוס ורבי זרח ורבי אברהם זל ומאס סני ימים
 לילכי שבתין פליא היא ארץ פל ואם כמנחמא יהודים
 ובראשם רבי יצחק ורבי נתן ורבי צדוק ומאס מהלך
 יום לאשקליו ואם כמנחמא יהודים ובראשם רבי
 קנטיליו ורבי צמח ורבי יוסף זל ומאס סני ימים
 לילכא ארץ על שפת הים ואם מתקבצים כל האנשים
 לעבור לירושלם כשם פ' דע המלך הנבון ואם קהל מוסר זל
 כמנחמא יהודים ובראשם ר' אליה זל נתן הרען ור' יעקב היא
 עיר טובה וברולה ומאס מהלך יום למיקולס דבר היא
 המדינה הגדולה אשר החריב המלך ב' למנ' אל פיקוליה ואין
 שם היום מוסר זל משייגיה חרבה ומן הגוים כמנחמא
 ומאס יום ח' לטרפוני היא תחלת מלכות ארץ קלא ב' היא
 ויש בה ימים והיא עיר גדולה ובה כמנחמא יהודים ובה
 חכמים ובראשם מלכי ור' נתן ור' יואל ומאס מהלך
 יום לכ' ד' ארץ על שפת הים ואם כמנחמא יהודים זב יום
 ומאס סני ימים לאורכרו אשר על שפת הים

היה ארץ יוק נאם כמו חמש מאות יהודים והראש שלהם רבי
 מלכה ורבי כלב ורבי מאיר ורבי מאלי ומאם עובד אדם
 בים דרך שני ימים לאוקיינוס ומאם יהודי אחד ושמו רבי
 יוסף ועד הנה מלכות זקליה ומאם דרך שני ימים בים
 לארץ לבנה היא תחלת מלכות מכוואל מלך היונים והיא
 כפר ובה כמו מאה יהודים ובראשם רבי שלמה ורבי
 אלקלים ומאם שני ימים לאשילוק נאם כמו עשרה יהודים
 ורבי שבתי בראשם ומאם חצי יום לנטוליקון היוספת
 על זרוע הים ומאם לפטרה יום אר דרך וס היא המדינה
 של אנטטיטרוס המלך של יון הוא היה אחד מארבעה
 מלכים שקמו אחרי אלכסנדרוס המלך ומאם בגיניס גדולים
 קדמונים ומאם כמו חמשים יהודים ובראשם רבי יצחק ורבי
 יעקב ורבי שמואל ומאם חצי יום דרך ים ללפנטו ומאם
 כמו מאה יהודים על שפת הים ובראשם ר' גזרי ורבי שלום
 ורבי אברהם זל ומאם מהלך יום וחצי לקורס ומאם חנונים
 כמו מאתים יהודי לבדם בהר פרוס והם זורעים וקוצרים
 בגחלתם וקרקבותיהם ובראשם רבי שלמה ורבי חיים
 ורבי ירעיה ומאם שלשה ימים עד עיר קרוינטו המדינה
 ומאם כמו שלם מאות יהודים ובראשם רבי ליואן ורבי יעקב
 ורבי חזקיה ומאם שלשה ימים לט'בש עיר גדולה ובה
 כמו אשים יהודים והם האומנים הטובים לעשות פגרי מש
 ארנמן בארץ היונים ובהם חמשים גדולים במסנה
 ותלמוד והם גדולי הדור ובראשם הרב הגדול ר' אהרן
 קאט ורבי משה אהרן ורבי חייא ורבי אה תירתינו ורבי
 יקן

יקן ואין כמותם בכל ארץ יוק חזן ממדינת קושטא ומדינת
 ומאם מהלך יום לארנרפנו והיא עיר גדולה על שפת הים
 ובאים אליה תגרים מכל צד וכמה נאם כמו מאתים יהודים
 ובראשם רבי אליה פטלטיירי ורבי עמואל ורבי כלב
 ומאם דרך יום עד יבוסטריסה והיא מדינה על שפת הים
 ומאם כמו מאה יהודים ובראשם רבי יוסף ורבי שמואל ורבי
 בתיה ומאם לרוב'לנקה מהלך יום וחצי ומאם כמו מאה
 יהודי ובראשם ר' יוסף ור' אעזר ורבי יצחק ומאם מהלך יום
 לט'נן פוטאן ובה כמו חמשים יהודים ובראשם ר' שלמה
 ור' יעקב והיא תחלת כלכליא שוטבים בהרים והיא הארץ
 הנקראת כלכין והם קלים כבאים יורדים מן ההרים
 לשלול ולבוא ארץ יוק ואין אדם יכול לעלו אדם למלחמה
 ואין מלך יכול לשלוט עליהם ואינם חוקים בדת הנצורים
 וקוראים מאם ביניהם כשמות היהודים הם אומרים מאם
 יהודים היו והיו קוראים ליהודים אשור ובשמיאזו אותם
 בנזים אותם ואינם הנרגים אותם שיהודי ליונים ואין
 להם שום דת ומאם שני ימים והיא חרבה ואש
 בה מעט יונים ומיהודי ומאם מהלך יום וחצי ומאם לארמילון והיא
 עיר גדולה על שפת הים והיא עיר קדושה לבני ישראל
 ולפי'שנים ולבנימכיש ולכל חמשים הבאים שם והיא ארץ
 רחבת ימים ובה כמו ארבע מאות יהודים ובראשם הרב
 רבי שלמה ורבי יוסף הסרנש ורבי שלמה הראש ומאם
 מהלך יום לב'שנה ומאם כמו מאה יהודי ובראשם ר' שבתאי
 הרב ורבי שלמה ורבי יעקב ומאם דרך שני ימים בים
 לעיר

12 לעיר סלוקס שבכה סלוקס המלך אחד מארבעה עשר
 יון שקמו אחרי אלכסנדרוס והיא עיר גדולה מאד ובה כמו
 חמש מאות יהודים ושם הרב רבי שמואל וכיון תלמידי
 החמים והוא עם ממונה על היהודים תחת יד המלך ורבי
 שבתאי חתנו ורבי איה ור' שמואל ושם בלית גדול ליהודים
 והם מתעסקים במלאכות ומשם שני ימים למיטעו
 ושם כמו עשרים יהודים ושם רבי ישעיה ורבי מכיר ורבי
 אליאב ומשם שני ימים לר'מה ובה כמו ק"מ יהודים
 ובראש רבי מיכאל ר' יוסף ומשם מהלך יום לקנישתולי
 ושם כמו עשרים יהודים ומשם דרך שלשה ימים דרך
 לחברו הישב על שפת הים מהלך חמשה ימים בין ההרים
 ערמדינת קסטנדינה הגדולה והיא ראש המלכו בכל ארץ
 יון הכקראים בירואינש ושם בבא המלך מיכאל איגסרדור
 נפסי עשר מלכים תחת ידו וכל אחד נאחד יש לו ארמון
 בקסטנטינה ולהם מגדלים ומדינות ושלטים בכל הארץ
 ובראש המלך אפריוסוס הגדול והשני מינה דמסטורקון
 והשלישי רומינוס והרביעי מקדוקוס החמישי אל קטוס
 מינלי ושאר המנות שלהם כענין הזה ועיר קסטנטינה
 בהקפת העיריים בה' יח' מיל וחציה על הים וחציה על
 היבשה והיא יושבת על שתי זרועות ים אחד שבא מים
 דוס'יא ואחד מים ססרד וכל הסומרים הבאי מארץ בכל
 ובכל ארץ טבער וארץ מדי ופרס וכל מלכות ארץ מצרים
 וארץ כנען ומלכו ר' שאי ואונבר'יה ושם יונק ובר'יא
 וארץ לגב'ר'יא וססרד והיא עיר הנמיה באים אליה

13 בממורה מכל הארצות בין בים בין ביבשה אין כמותה
 בארצות חוץ מבב'ר' העיר הגדולה אשר ליסמעאליס ושם
 במה של תוספיה ושם הפפא על יונים מסני שאינס עונים
 ל'ית הפפא של רומא ושם במות כמין ימות הטבה ויש
 עם ממון גדול לאין מספר שמביאין אליה בכל שנה משני
 איים ומגדלים וכרטיס שיטעם וכעושר הזה לא נמצא בכל
 הכמות טבעולם ובתוך הבמה עמודים של זהב וכסף
 ועשיות של כסף זהב יותר ממה שיוכל אדם לספר ושם יש
 מקום אחד מקום שחוק המלך כמון לבתל הארמון הנקרא
 אים דרומי ובכל שנה ושנה עושה המלך עם כיום תולדת ישו
 הנזירי שחוק גדול ובאותו מקום מצויים כל מיני בני אדם
 טבעולם לשני המלך והמלכה בכל מיני כסף ומביאים
 אריות ודובים ונמרים והמור הכר ומשלמים אותם
 להתקוטט זה עם זה והעופות כמון ולא כראה כשחוק
 ההוא בכל הארצות והוא המלך עמנואל בנה ארמון גדול
 לכבא מלכות ועל שפת הים חוץ מן הארמון טבעו אבותיו
 נקרא אותם וכל ב'ר'עם ושם העמודים והכותרות זהב
 וכסף צרוף וזויר כם כל מלחמות הקדמונים אשר היו
 לפניו וגם המלחמות אשר עשה הוא בעצמו ועשה עם
 בכאו של זהב ואבן יקרה ועטרת זהב תלויה בשלשלת
 של זהב על הכבא כמדת ושיבתו תחתיה ובה מרבליות
 שאין שום אדם יכול לטער דמיהם כי בליה אין צריטן עם
 צרות כי הכל רחוק מאור המרגליות אשר מאירים להם

למה ער מאד ושא עניינים שאין אדם יכול לכפר אותם
ומבואים מכל ארץ יון כל המכס בכל שנה ושנה וממלא
ממנו מבדלים מבדלי משו וארנמן וזהב ולא כראה הבכין
ההוא והעושר ההוא בכל הארץ וזומר כי המס של המדינה
עצמה עולה בכל יום עשרים אף זהובים בין שכירו החנונית
והשוקים ומכס הסוחרים הבח' בים וביבשה והיונים אנשי
הארץ עשירים גדולים כזהב ומרגליות והם הולכי מלובקא
בבדי משו ומטבצות זהב בארניה וברקמה על לבושה
ורוכבים על סוסים ודומי לבני מלכים והארץ רהבת ידים
מאד בכל מיני מבדים וגם לחם ובשר ויון הרבה מאד ולא
כראה בכל הארץ כעשרם והם בעלי הכמה בכל כפרי
היונים ואוכלים ושותים איש תחת גפנו ותחת תלמנו
ושוכרים מכל לשונות הבוים הנקראו להם עזים ללחום עם
השלטון מלך תוגרמוס והם הנקראים טורקוס מפני שאין
להם להב לב למלחמה והם נחשבים כנשיא אשר אין בהם
לעבור ואין היהודים בתוך המדינה בינם כי העבירות אשר
זרוע המים וזרועים שם לא מקיף עליהם מצד אחד ואינם
יכולים לצאת אלא דרך ים לכחורה עם בעלי המדינה ושם
במגלפים יהודי רבנים ומהם כמו המשמאות קראין בצד
אחד וכיניהם ובין הרבנים שהם תלמידי חכמים מהמנה
וכראשם רבי אבטליון הרב ורבי עובדיה ור' אהרן כהנא
ורבי יוסף טרנינו ורבי אליקים הפרנס וכיניהם חומים
כל בני המשפחות הרבה ועשירים גדולים אבל אין
מינחין עם יהודי לרכוב על סוס חוץ מרבי שלמה המצרי

שהוא

הוא רשף למלך ועל ידו מוצאים היהודים ריגה גדול
בגלותם כי בגלות כבר הם יושבים והשכחה רבה עליהם
על ידי הפרסקין עובדי העורות שמליכין המל המטונסי
אלהם בחנות לפני פתחו ביתם ומלכוכין היהודים וכל זה
מוכאים היונים כל היהודים בין טוב ובין רע כי מכבדים
עולם עליהם ומביא אותם בחנות ומעבדים אותם בפרך
אכל היהודים הם עשירים ואנשים טובים בעלי חכמה ומדות
וסבלים בגלות בעין יפה ושם המקום שדירים בו היהודים
בירא ומשם שני ימים דרך ים לרודוס ושם קהל
מישראל בארבע מאות וכראשם רב משה ור' אביה ורבי
יעקב ומשם שני ימים לגלאטולה ושם כמו מאתי יהודים
וכראשם רבי אליה קפיר ורבי שבתי זוטרא ורבי יצחק
מיגס ובלשון יון קורין למגדל מיגס ומשם בימים לקלס
ושם כמו חמשים יהודים וכראשם רבי יהודה ורבי יעקב
ורבי שמעיה ומשם שני ימים למיטלי מאי הים ושם באי
קהלות מישראל כעשרה מקומות ומשם שלשה ימים דרך
לחיאל ובה כמו ארבע מאות יהודים ורבי אליה ורבי תימן
ורבי שבתי בראש ושם ימצאו החילנות שלוקטין ממנו
המצטיין ומשם שני ימים לאיסמו ובה כמו שלש מאות
יהודים וכראשם רבי שמריא ורבי עובדיה ורבי יואל ושם
באיים קהלות רבות מישראל ומשם שלשה ימים דרך ים
לרודוס ובה כמו ארבע מאות יהודים וכראשם רבי אבא
ורבי תנאל ורבי אליה ומשם ארבעה ימים לדורדוס ושם
יהודים רבנים וקבוצין ועוד יש עם יהודים מימים קדמונים

ויא

4 12
16

והן האפיסקופוסין וישל מנדין אותן בכל מקום והם מהללי
ליל טבת ושומרים ליל ראשון ומשם שני ימים לקולקום
היא תהלת ארץ ארז הנקראת ארמניא והוא תהלת ממשלת
טורגש בעל ההרים מלך ארמניא המולך עד מדינת הדוכיא
ועד ארץ התוגרמים הם הנקראים טורגש ומשם שני
ימים למלמ'טרגש היא תרשיס היושבת על הים עד הנה
מלכות היונים הנקראים גריג'ים ומשם שני ימים
לאנטוכ'א הגדולה היושבת על נהר פ'ר נחל יבוק היודר
מהר הלבגון ויארץ אמת והיא העיר הגדולה שבנה
אנטוכ'וס המלך ויש על המדינה הר גבוה מאד והחומה
מקפת ההר ובראש ההר מעין ושם אדם ממונה על המעין
ומשלח את המוס בגשרים תחת הקרקע אל כתי הגדולים
אשר בעיר ומצד העיר האחר מקיף אותה ההר והוא עיר
בנורה מאד ממשלת פריצין המונט'ה סיטובין הספ'א יש
בה כמו מכין מ'שאל והם אומני הזכוכית ובראש רבי
מרדכי ורבי חיים ורבי ישמעאל ומשם שני ימים לל'נ'א
האל'נדק'א ובה כמו מאתיים יהודים ושם רבי חייו ורבי
יוסף ומשם שני ימים לל'בל'א היא בעלבר תחת הר הלבנות
השמונה ל'אומה סקורין ל'ה אל'חשיטין ואינם מאמינים בדת
ה שמי'ת'ים אלא לחוד שחושבין אותם כמו נביא כבט' וכל
מה שואמר להם יעשו אם למות אם לחיים וקורין לו ח'ד'ק
אל'חשיטין והוא הזקן עליהם ועל פיו יצאו ועל פיו יבואו
כל חנטי ההרים ומקוסי שיבתו בעיר ק'רמוס היא קדמות
בארץ כ'חוק והם בעלי האומה צ'יניהם על מאמר הזקן
עלהם

17
עלהם ומפחדים בכל המקומות והם מוסני סהורגין את
המלכים במסורה ומהלך ארצם שמונה ימים והם נלחמים
עם בני ארז הנקראים פרנקוש עם הסלטון טריפול היא
צ'ראבלום של ש'הם ובימים ההם העיטה הארץ של טריפול
נכסה הרבה מן הנזים ומן היהודי כי נפלגו הבתים והחומה
עליהם והיתה מפולת באותו זמן וככל ארץ ישראל מתה
יותר מעשרים אלפים בני אדם בימים ההם ומשם מהלך
יום לל'בל'א האחרת שהיא נבול בני עמון ושם כמו ר'ק'
יהודים והיא ממשלת ה'ג'י'נ'טין והשלטון שלהם ג'י'ל'כ'וס
א'כ'ב'ו'י'נו ושם מצאו מקום הנמה שהיא ל'כ'י' עמון בימים
ההם ושם עקן בני עמון יושב על קט'נה הנקרא ב'א
והוא עשוי מאבן ומצופה זהב ומתי נשים ונשים מומיות
ומשמאלו מזה אחת ומזה אחת ומצד לפניו שהיו מצדדים
ומקט'רין לפניו בזמן בני עמון ובה כמו מאתיים יהודים
ובראש רבי מאיר ורבי יעקב ורבי שמואל והיא על שפת
הים של ארץ ישראל ומשם שני ימים לל'ב'י'ו'ת היא בארץ
שם כמו המטי יהודים ובראש רבי שלמה ורבי עובדיה
ורבי יוסף ומשם מהלך יום אחד לל'צ'י'ד'א היא צ'ד'ק' ויש
עיר גדולה ובה כמו עשרים יהודי וקרוב מהם כמו עשרה
מילין אומה אחת נלחמים עם חנטי צ'ד'ק' והאומה נקראת
רוב'א'רין והם הנקראים פ'א'נ'וש כ'פ'ר'ים ואין להם דת
מוטבים בהמים הגדולים ופ'נ'ק'י' הבלעים ואין מלך ושם
שולט עליהם כי מעמדם הם יושבים בין הקרים והכלע'ים
ועד הר' צ'רמון נבולם מהלך עליהם ימים והם שמו'ט' אמת'ה

א ב ג ד

והוא לנהק את בתו ויש להם חב אחד בטנה וזכאים כלם
 אכסים ונשים לאכל ולשתות ביחד וחולפי נשותיהן כל אחד
 נאחד עם חבירו ואומרים שהכסף בעת יציאתה מבוקי אדם
 טוב תכנס בבוקי ילד קטן הנולד באותה טעה שתמח הנפש
 מבוסו ואם אדם רע הוא תכנס בבוקי הכלב או בבוקי
 הבהמה זה דרכם בכל למו ואין ביניהם יהודים כי אם
 באים ביניהם בעלי אומנו ונכעו וישבים ביניהם באומנו
 ובסמורה וחוזרים לבתיהם והם ארזים ליהודי והם קלים
 על ההרים ועל הבעות ואין אדם יכול להלחם עמם
 ומשם מהלך יום לצור המדעה והיא עיר טובה מאד ומל
 הסורט שלה בתוך העיר וכנסות הסמינות בתוך שני
 המגדלים וכלילה יסליכו בעלי המבם שלטת על כרזל
 בית מגדל ומגדל נלא יכול אדם לצאת לא באניה ולא בשום
 דרך לבטח דבר מן הסמינות ואין גרם או פורט כמל
 ההוא בכל הארץ כמנהגו והיא עיר יפה ובה כמו ארבע
 מאות יהודים וביניהם הבני תלמוד ובראשם רבי אפרים
 שצדי דיין ורבי מאיר מקרקעניה ור אברהם ראש הקהל
 ועל היהודים עם קמינות בים ושם אומני הזכוכית הטוב
 הידוע צדי החשוב בכל הארצות ושם ימצא הסוקרהטוב
 ועולה אדם בחמת צור המדעה ורואה צור המעטורה אשר
 קבה אותה הים והוא רחוקה מן המדעה כזריקת אבן ואם
 ירצה אדם לבא באבי בים רואה המגדלי והשוק והמנונות
 והארמונים בקרקע הים והיא צור המדעה עיר סמל באים
 אליה מכל מקום ומשם יום אחד לאקדי היא עבו אשר

היתה

היתה לבבל אשר והיא תמלת ארץ ישראל והיא יושבת על
 הים הגדול ושם נמל גדול שקורין פורטו לכל התועים
 ההלכים לירושלם בסמינות וירד לשפיה נהר הנקרא נחל
 קדמיום ושם כמו מאתיים יהודים ובראשם רבי צדוק ורבי
 יפת ורבי יונה אל ומשם ג' פוסחות לכ"שם היא גר החפח
 אשר על שפת הים ומיד אחד הר הכרמל עליה וכתחתית
 ההר קברי ישראל רבים ושם בהר מערת אליהו אל ועשו
 עם שני בני אדם כמה וקאווה שנט אלום ובראש ההר
 כיבר מקום המזבח ההרוס ארפא ליהו אל בימי אחאב והוא
 מקום המזבח העגול כמו ארבע אמו וכתחתית ההר יורד
 נחל קישון בצדו ומשם ד' פרסאות לבפר כמות והוא כפי
 נחום והוא מעין מקום על הכרמלי ומשם טעה פרסאות
 לש' אריא היא גר אשר לפלסתיים ושם כמו עשרה יהודים
 ומאיתים כותיים הם היהודי השומרונים הנקראי אמרטניט
 והיא עיר יפה וטובה מאד על הים מכנין קיבר אינפרדור
 המלך וקרא שמה קיבריה ומשם חצי יום לקקו היא
 קעילה ואין בה יהודים ומשם חצי יום לשרגור והיא
 לוח ושם יהודי אחד נבע ומשם יום לסבסת היא שומרון
 ועדין טבר עם ארמון אחאב מלך ישראל והיא היתה עיר
 בצורה בהר מאד ובה מעיינות וארץ נהגי מים ונכות
 ופרדסים וברמים חתים ואין עם יהודים ומשם שני
 פרסאות לבבלש היא שם בהר אכרים ואין עם יהודים
 והיא יושבת בעמק בין הר גרזים והר עיבל ובה כמו
 מאה כותיים שומרונים תורת משה

ב ב

היתה לבדה וקורין להם אמריטנוס ויש להם כהן מזרע
הארץ הכהן עה וקורין להם אהרניים ואין מתחתני עמם
אלא כהנים עם כהנים שלא יתערבו עמם אבל הם כהני
תורתם ועושים זבח ומעלים עולה בכנסת שלהם בהר
ברזים כמו שכתוב בתורה ונתת את הכרחה על הה ברזי
זהם אומרים כי הוא בית המקדש ומעלים עולה כיום
פסח ובימים טובים על המזבח שבנו בהר ברזי מהאכנים
שהקמו בני ישראל בעצברו הירדן והם אומרים כי הם
מטבטארי וביניהם קבר יוסף הצדיק בן יעקב אבינו
עליו השלום שאמר ואת עמות יוסף אשר העלו בני ישראל
ממצרים קברו בטבס ואין להם שלם אותיות ה' ו' וע'
ה' מן אברהם אבינו ואין להם הוד' ואין יצחק אבינו ואין
להם חדר' ע' מן יעקב אבינו ואין להם ענה' ובמקום
אלו האותיות משומן ה' ובה הדבר נכרים שאינם מזרע
ישראל כי הם יודעים תורת משה חזן מהלכו שלם אותיות
ושמרים עצמם מטומאת מת וענש והלל וקבר והבגדים
מלכותם בכל יום מסורים מעליהם בשעת לכתם לבית
הכנסת שלהם ורמזים גופם במים ולבשים בגדי אחים
ובן מנהגם בכל יום ובהר ברזים מעיינות ושרדסים
והר עיבל יבם כאכנים ובלעים וביניהם בעמק עיר טבס
ומעם ארבע פרסאות להר הגלבוע וקוראים להם אדום
מונטו גלבי והוא ארץ יבשה מאד ומעם הפרסאות
לעמק חילין וקוראין אותו אדום והוא דלונא ומעם פרסה
אחת להם שמריה לברזן הוד' היא ע' כ' גבעון הגדולה ואין
עם

עם יהודים ומעם שלם פרסאות לירושלם הוא עיר קדושה
ובצורה תחת שלמה חמות ובה אנשים הרבה יעקב בן
וארם ב' חונים ונורדון ופרנקוס מכל לשונות הגוים
ויש עם בית הצביעה שקונין אותו היהודים בכל שנה
מהמלך שלא עשה טום אר' צביעה בירושלם כי אם היהודים
לכדם והם מאתים יהודים דרים תחת מגדל דוד כפאת
המזרחה ובחמות שבמגדל דוד הבנין הראשון של יכוד
פמו עשר אמות מבנין הקדמונים שבנו אבותינו והוא
בנין ישמעאליס ואין בכל העיר כפין חזק יותר ממגדל דוד
ושם שתי בתים אשפיטלי וינואים ממנו ארבע מאות פרסאי
ושם ינחו כל החולים הבאים שם וכותפין להם כל כסוקם
בחיותם ובמותם ובבית עזי קוראין אותו שפתלי שלמוק
והוא ארמוק טעמה שלמה המלך ושם חוכי בשפתלי וינחו
ממנו ד' מאות פרסאים בכל יום למלחמה חזן מן הפרסאים
הבאים מארץ פרנקוס ומארץ אדום ונודרים על עצמם
ועמרו ימים או שנים עד מלאת כדלים ושם הבמה
הגדולה שקורין טולקרי קבר אותו האיש שהלפין כל
התעיים אליו ויש ביר שלם ארבעה טערים אשר הקור'
טבת רברס ושער דוד ושער ציון ושער יהושפט
לפני בית המקדש שהיה בזמן קדם ושם עמסלג
דמונו והוא היה מקום המקדש ובה עליו עמר בן אל
כטאב טיפה גדולה ויפה עד מאד ואין מבטיחין עם גוים
טום כלם ולא טום תמונה אלא טבאים להתפלל תפלתם
ולפני אותו מקום כותל מערבי אחד מהכותלים

סהיו במקדש בקדש הקדשים וקוראין אותו שער הרחמי
 ולפניו באו כל היהודים להתפלל לפני הכותל בעזרה ושם
 בירושלם בבית שדה לשלמה ארומת הסוסיס אשר בנה
 שלמה בנין חזק מאד מאבני גדולות ולא נראה כבנין הזה
 בכל הארץ ושם נראה עד היום הזה הבחיכה שהיו טומטין
 בה את זבוחיהם וכל היהודים שם כותבים שם על הכותל
 ויצא אדם משער יהושפט ושם מדבר העמים ושם מצבת
 יד אבשלום וקבר עזריה המלך ושם מעין גדול מן השילוח
 כנחל קדרון ועל המעין בנין גדול מימי אבותינו ולא
 ימצא שם אלא מים מעטים ואבני ירושלם רובם שתי מימי
 המזרח שם להם גבים בבתיהם ועולים מעמק יהושפט
 אל הר הזיתים כי אין בין ירושלם והר הזיתים אלא העמק
 בלבד וההר הזיתים רוחים ים סדום ומים סדום לכניב
 מלח שהיא היתה אשתו של לוט שבי פרחאית והצאן לוחכות
 עומנה ואחר כך חוזרת וצומחת ככראשונה וכל ארץ
 הזכור ונחל הטטט על הר צבן ולפני ירושלם הר צבן
 נאין בנין בהר צבן כי אם במה אחת לערלים ולפני
 ירושלם כמו שלמה בתי של קברי ישר שהיו קוברין מיתיהם
 בימים ההם וקבר ישכר תאריך אבל בני אדום היוסין
 מן הקברים וכוכים מהם בתייהם מן האבנים וסביב
 ירושלם היום גדולים ובהר צבן קברי בית דוד וקברי
 המלכים אשר קמו אחרינו ואינו נכר המקום כי היום טו פנה
 משלכות אחר מהבמה אשר בהר צבן ופנה הסטראיקה אל
 שכונת לכנות הבמה שהיא נאמר לו קח את האבני מחמת
 צבן

צבן הקדמוני ופנה בהם הבמה והוא עשה כן סכר פתולים
 בסכר ידוע כמו כ' אנטים והיו מוציאין את האבנים מיוסדי
 חומת צבן ובין האנטים ההם היו שני אנטים אוהבים בעלי
 ברית ויום אחד עשה לחברו מטתה ואחר אבילתן באו אל
 המלכה ואמר להם הממונה מדוע אחרתם לבא ענו מה
 יסלו בשעה שילכו חברנו לסעוד נעש איתנו מלאכתנו והם
 היו מוציאין את האבנים והקמו אבן ומצאו פי המערה
 ואמר אחד לחברו נכנס ונראה אם יש ממוק הלכו במכוון
 המערה עד שהגיעו אל הרמק אחד גדול בכני על עמודי
 שיש שם בכסף וזהב ולפניו שולחן וסרביט הזהב ועטרת
 זהב והוא קבר דוד מלך ישראל ולשאלו שלמה כמו פרוק
 קברו כל המלכים הקבורים שם ממלכי יהודה ושם ארבעות
 סגורו שאין אדם יודע מה בתוכם ורצו שני או האנטי לכנס
 בארמון והנה רוח סערה מפי המערה והנה אותם ונסלג
 לארץ כמתים ושכבו שנה לארץ עד הערב והנה רוח אחר
 בא וצועק כקול אדם קומו צאו מן המקום הזה ויצאו רחופי
 משם האנטים ומכוהלים והלכו להפטרואקה והגידו לרוב
 הדברים ושלח הפטרואקה להביא לפני רבי אברהם חסיד
 הפרוט א קוטני עני שהיה מאבלי ירושלם וכפר אז הדברי
 עפ שני האנטים האו שבתו מטט וענה לו ר' אברהם ואל בני
 קברי בית דוד למלכו בית יהודה הם ולומר שלחו בטביל
 שני האנטים ומצאו אותם כל אחד ואחד מוטבב על מטתו
 וצאדו ואמרו לא נכנס שם כי אין צפן הספ לזהריות אותנו
 לצום אדם וצוה הפטרואקה לשתים אותנו מקום ולהעלימו
 מצבי אדם עד היום הזה ול' אברהם החסיד היה ספר ל'

כי כל אלו הדברים • ומעט מני פראות לבית לחם יהודה
 הנקראת בית לחם • וקרוב לבית לחם כחצי מיל מצד
 קבורת רחל על אה הדרך • והמצבה עשויה מאבן עשה
 אבנים למנין בני יעקב ועליה כוונה כוונה על ר' עמרם
 וכל היהודים העובדים חותמים שמה על אבני המצבה •
 ובבית לחם טעם עשיר צבאים יהודים והוא ארץ נחלי מים
 בורות ומעינות • ומעט מני פראות לחברון אבל מרובת
 חברון היתה בהר והיא חרבה היום הזה • וכעמק המדבר
 במדבר המכילה עם העם והם הבמה גדולה שקורין אבן
 אברהם והיא היתה כנסת יהודים בימי ישמעאלים • ועו
 עם הנחם טעם קברים על אברהם ושמה יצחק ורבקה
 יעקב ולאה • ואומרו לתועים שמה קברי האבות ונותן
 עם מזון • אבל אם יבא יהודי סיתן עבר לשועה של מצרה
 יפתחלו שתח ברזל שהיה עשוי מימי אבותינו ע"ה • וירד
 אדם למטה בנר דלוק בידו במערה א' ולא ימצא עם כלום
 ונס כשריה ע"ה יצא אל העלישית • והנה עם טעם קברים
 בצל אברהם יצחק ויעקב ושמה ורבקה ולאה • זה כנגד זה
 דכלם חתמים אותיות חקוקות על קבריהם • על קבר
 אברהם חקוקה קבר אברהם אבינו ע"ה • ועל קבר יצחק
 יצחק קן ועל כל הקברים גם כן וכן לבלם • ובמערה
 גדליקן עם עשית אחת דולקת כיום ובלילה על הקבר
 עם חבית מלאה עשיות מישר שהיו מביאים עם מיתיהם
 בית יצא כל אחד ואחד עשיות אבותיו ומתחם עם ע"ה היום
 הזה • וכקנה טעם המכילה ביקו של אברהם אבינו עליו
 השלום

השלום ומעין לפני הבית ואין מנחילם לעשות בית משני
 כבוד אברהם • ומעט מני פראות לבית גבתיק והיא
 מרצה ואין עם אלא שלמה יהודים • ומעט מני פראות
 לטורון דולום גדול ליום הוא טעם ויש בה ג' מאן יהודים
 • ומעט מני פראות לטעם מנחל דטילה היא טילה
 הקרובה לירושלם ב' פראות • ובאלקו בני אדום ארץ
 המלה היא רמה יוד בני ישמעאל • מאן קברו של מנחל
 הרמזי אצל כנסת היהודים והוציאו בני אדום מקברו
 והולכוהו לטילה וכמו עליו במה גדולה • וקראו אותו אבן
 מנחל דטילה ע"ה היום הזה • ומעט מני פראות להר
 מוריה לפא"פיה היא גבבת מאל ואין בה יהודים • והיא
 גבע בנימן • ומעט מני פראות לבית נכבי היא לוב
 עיר הכהנים ובאמצע הדרך שני האבנים של יהונתן עם
 האחד כונן ושם האבן טעם שני יהודים צבאים • ומעט
 מני פראות להמצא היא הרמה עם מבני החומות מימי
 אבותינו כ' כך מצאנו כתוב על האבנים • ועם כמו מלכה
 יהודים והיא היתה עיר גדולה מאד • ועם בית הקברות
 גדול לישראל מהלך שני מילין • ומעט מני פראות לב' אבנים
 היא יפו אשר על שפת הים ושם יהודי אחד צבאי • ומעט
 מני פראות לאיבלקן היא יבנה ועדין נראה מקום המדרש
 ואין בה יהודים ע"ה הנה גבול אפרים • ומעט מני פראות
 לפלמיים היא אשרוד אשר לפלמיים החלבה ואין בה יהודי
 • ומעט מני פראות לאסקלונה היא אסקלון המדעה שבה
 עזרא הכהן אל על שפת הים • ועו קורין אותה מ' חלם
 צריכה

כיצד היה חנוקה מאסקלון הקדומה המרצה ר' פרחאל
והוא עיר גדולה מאד ויפה ובאים אליה מכל מקום לסחורה
כי היא יושבת בקצה גבול מצרים וכה כמו מאתיים יהודים
רבים ובראש רבי צמח ורבי אהרן ורבי שלמה ושם כמו
מ' קראין ושם כותיים כמו ג' מאות ושם בתוך העיר בור
פקיראין לו ב"ר אברהים א כליל אשר חשר בימי פלמטיס
ומשם לסגור'ט היא לנה ומשם יום וחצי לזרזין היא
יזרעאל ושם חצן אחד גדול וכה יהודי אחד צבע ומשם
אלשה פרחאות לטיפוריה היא צפוני ושם קברו של רבינו
הקדוש ורבי חייה אעלה מבבל ויניה בן אמתיה הנביא והם
קבורים בהר ושם קברים הרבה ומשם פרסאות
לטיבריה היושבת על הירדן הנקראים כנרת ושם נוטל
הירדן ונשפך ים המלח אל ארץ הכנרת והוא המקום הנקרא
אשרות הפסגה ויוצא ונוטל בים סדום הוא ים המלח
ובטבריה כמו ב' יהודי ובראש ר' אברהם החוזה נור מוכתר
ור' זמק ושם מים חמוין נובעו מתחת הארץ וקורין להם מים
טבריה ושם כנסת כלב בן יפונה בקרוב ושם מקום קברי
ישאל ושם קברו של רבן יוחנן בן זכאי ורבי יהונתן בן לוי
הכל בגליל התחתון ומשם שני ימי לטימון היא תמכתה
שם קבר שניאל הצדיק והרבה מוטרא ומשם יום לעשת
היא גוש חלב ושם כמו ב' יהודים ומשם פרסאות למרן
היא מרן ושם מערה א' קרוב משם ושם קברי הלל ושמואל
ושם קברים מתלמידיהם ושם קבר ר' כנימן בר יפת ור'
יהודה בן בתירה ומשם פרסאות לעלמה ושם ב' יהודים

נבית

נבית הקבלות גדול לישראל ומשם חצי יום לקארים הוא
קדם נסתלי על שפת הירדן ושם קבר רבי אלעזר בן ערך
וד' אלעזר בן עזריה וחמוי המעגל ורשב"ג ורבי יוסי הגלילי
ושם קבר ברקבן אבינועם ואין בה יהודים ומשם יום
לבבל ושם היא דן ושם מערה אחת ומשם יוצא הירדן עד דרך
ג' מילין מתחבר אליו נחל ארזון הירדן מבבל מואב ולפני
המערה נכר מקום המוכח של סל מ' סה שהיו עובדים בני
דן בימי ההם ושם מקום המזבח של ירובעם בן נבט שזיה
שם עגל הזהב ועד הנה גבול ישראל מצד הים האחרון
ומשם ב' ימים עד דמשק העיר הגדולה היא תחלת ממשלת
בדל אל דין מלך תוגרמיס הנקראים טורקום והיא עיר
גדולה ויפה עד מאד ומקפת חומה היא ארץ גנות נשדדו
מהלך עו' מילין מכל צד לא נראה מדינת פירות בכל הארץ
במוה ויורד'ם אליה מהר חרמון אצנה ורפסר כי היא יושבת
תחת חרמון אצנה ויהי בתוך העיר והלכים המים על ידי
גשרים על כל בתי הגדולים ובחנות ובטוקים והיא ארץ
כחורה לכל הארצות ורפסר הולך בין הגנות והפרדסי
חוז לעיר ומשקן ממנו כל הגנות והפרדסים שלה ושם
בטיסה אחת לישמעאלים הנקראת גומא'ג ומשם אין כבטין
ההוא בכל הארץ ואמרו כי היא היתה ארמונת בן הדד ושם
עשוי במלכות החרטומים כותל של זכוכית ועשו בו מרין
במזין ומות החמה ויכנס שמה המשם בכל אחד ואחד מהן
ויורד בו על מדרגו'ג כגד מעות היום וכמו אדם מכירו
בו מעות היום וכין האמון כמים בניוים בזהב וכסף

וחזא

והוא גדול כמו גבית אחת ויכולין לייכנס בתוכו לרחוץ כמו
ב' אנשים וסם תלוי בתוך הארמוץ שלע אחת מענק אחד
ארכות טעם זרתות ורחבו ב' זרתות והוא היה מלך ענק מן
הקדמוני ושמו המלך אב'מזן שבך מצאו חקוק על אבן אחת
על קברו ובה כתוב שמלך בכל העולם ושם כה כמו שלטת
אלפים מישראל וביניהם תלמודי חכמים ועשרים וסם
ראשי ישיבה של ארץ ישראל ושמו רבי עזרא ואמו מר טלוס
אב בית דין ורבי יוסף המומי בושיבה ורבי מצליח ראש
הסדר הדרסן ורבי מאיר שאר החכמים ורבי יוסף אבן
פלגת כור השיבה ורבי הימן הפרנס ורבי צדיק הירושא
ושם מן הקראין כמו מאתים ומן הכותים כמו ארבע מאות
ובניהם טלוס ואין מתחתנים אלו עם אלו ומסם מהלך
יום לבלעד היא בלעד ושם מישראל כמו שאים ובראשם
רבי צדיק והוא רחבת ידים וכלי מים וגנות ושרדסים
ומסם חזי יום לס' סאז היא עיר סלכה ומסם לבשל ב'יק
חזי יום והיא בעלת כב קעת הלבנון אשר ככה שלמה לבת
פרעה ובזמן הארמוץ מאכנים גדולות אורך האבן עשרים
זרתות ורחבה שתי עשרה זרתות ואין בין אבן ואבן כלום
ואומרים בני אדם שלא נעשה בנין זה אלא על ידי אשמדאי
וכראש המדינה מעין גדול והוא והולך באמצע המדינה
כמו בהר גדול ועליו רחיים וגנות ושרדסים בתוך המדינה
וגם תדמור במדבר אשר כנה שלמה כמו זה בנין אכנים
גדולות והעיר תדמור מוקפת חומה והיא במדבר החוקה
מן היישוב ומכעלת המזכרת ארבעה ומים וכאנים יהודים

בתדמור

בתדמור גבוי מלחמה וכלחמים עם בני אדום ועם בני
ערב שהם תחת ממלכת כור אלד'ין עשורים לשטיניהם
הישמעאלים ובראשם רבי יצחק הינוי ורבי נתן ורבי
עמיאל ז"ל ומסם לקיימן מהלך חזי יום והיא קריתים
ואין בה יהודים אלא אחד צבע ומסם דרך יום לחמה
והיא חמת היושבת על בהר יבוק תחת הר הלבנון ובימים
ההם בא רעש גדול בעיר ומתו ביום אחד חמשה עשר אף
אנשים ביום אחד ולא נשארו כי אם שבעים חיש ובראשם
רבי עולה הכהן וש"ך אבן אלגאלב ואוכתר ומסם
חזי יום לשי"הא היא חזור ומסם שלמה פרסאות ללמד'ין
ומסם מהלך שני ימים לחלב היא ארם צובה
והוא עיר מלכה למלך כור אלד'ין ובתוך העיר
ארמונו מוקף חומה גדולה מאד ואין בה מעיין ולא בהר
אלא מימי המטר הם שותים וכל אדם יט לו כור בביתו
שקורין אלג'וב ובה כמו חלק המוש מאות מישר ובראשם
רבי משה אלקוטטדני ורבי ישראל ורבי צת ומסם
שני ימים לכאל'ין היא פתורה על בהר פרת ועד היום הזה
טם מגדל בלעם בן בעור טם דאעי ירקב שבה על עמין
פעות היום ושם כמו מכין יהודים ומסם חזי יום לקלע
גבר היא סלע מדברה והיא נשארה לבני ערב כשעה
אלקחו התורמים ארצם והבריחם אל המדברות ושם כמו
אלפים יהודים ובראשם רבי צדקיה ורבי חייל ור' שלמה
ומסם יום לרקיה והיא כלנה בתחלת ארץ שנער החולקת
בין מלכות התוגרמים וארץ אנעשר ובה כמו טבע מאות

יהודים

ובראש רבי זכאי ורבי נדיב והוא כביא נהור ורבי יוסף
 ושם כנסת מבנין עזרא הסופר בעלותו ומכלל לירושלם
 ומשם שבי ימים לחרץ הקדמונה ובה כמו עששים יהודי ושם
 כנסת עזר כמו כן ובראותו מקו שאזיה שם ביתו של אברהם
 אבינו היין עליו בכין וישמעאלים מכבדו אותנו מקום ובאים
 עם להתפלל ומשם מהלך שני ימים ומשם יוצא נהר אל
 בכור והוא חבור נהור הולך לארץ מדי ונופל בהר גומן
 ושם כמו מאתים יהודים ומשם שני ימים לנציבין והוא
 עיר גדולה ונחלי מים ובה כמו אלף יהודים ומשם שני
 ימים לנזיר כן עמור והוא בתוך נהר חרקל לרגלי ההר
 ארבע מהלך ד' מ' לין למקום שמה שם תכת נח אבל עמר
 בן אל כעאב לקח את התובה מעל ראש שני ההרים ועשה
 אותה כנסת לישמעאלים ובקרוב התובה כנסת עזרא
 הסופר עז היום הזה וכיום טפאים יהודים מן המדינה
 להתפלל עם ובאותה מדינה של גזירה עמר בן אל כעאב
 כמו ד' אלפים יהודים ובראש רבי מוכחר ור' יוסף ור' חייה
 ומשם ב' ימים לא מוצל הוא חבור הגדולה ושם כמו א' אלפים
 יהודים ובראש רבי זכאי הנשיא מזרע דוד המלך ור' יוסף
 המכונה ברהן א' שלך והוא חוזה למלך זין אל דין אחו של
 כור א' דין מלך המעק והוא תולת ארץ פרס הוא עיר גדולה
 מאד מימי קדם והיא יושבת על נהר חרקל ובינה ובין
 סינה הנער לבר והוא חרבה אבל יש שם כפרים וכרמים
 רבים ומניחה מהלך פרסה עד עיר אדכאל והעיר מנוח
 על גדת חרקל וצמדית אשור כנסת עובדיה וכנסת יונת

בן אמתי וכנסת נחום האלקוני ומשם מהלך שלשה
 ימים לרחבה היא רחובות אשר על גדת נהר פרתי ובה
 כמו אלפים יהודים ובראש רבי חזקיה גרבי חבור ורבי
 יצחק והוא עיר מנקפת חומ ובה עד מאד ובדולה ובגורה
 ובכובותיה גנות ופרדסים ומשם מהלך יום לקרקס'יא
 היא כרמכיש על גדת נהר פרתי ובה כמו חמש מאות
 יהודים ובראש רבי יצחק ורבי אלחנן ומשם שני
 ימים לחל יוצר היא פוס בדוקא אשר בנהר דעא ושם כמו
 אלפים יהודים וכינייהם תלמידי חכמים ובראש חן
 הרב ורבי משה ורבי איקים ושם קבר רבי יהודה ורבי
 שמאל ולפני כל אחד ואחד בית כניסתו אשר בנו הם
 לפני מותם ושם קברו של רבי בסתנאי הנשיא ראש
 הגולה ורבי נתן ורב נחמן בר פפא ומשם חמשה ימים
 לחרדה ושם כמו חמשה עשר אלף יהודים ובראש רבי
 זקן ורבי יוסף ורבי כתיאל ומשם שני ימים לעינוקברה
 היא המדינה אשר בנה יכניה מלך יהודה ובה כמו עשרת
 אלפים יהודים ובראש ר' יהושע ור' נתן ומשם שני ימים
 לכבראד היא העיר הגדולה ראש ממעלות כל יפת המיר אל
 מומטין הל עכאבי ממשפחת הנביא שלהם והוא הממונה
 על דת הישמעאלים וכל מלכי ישמעאל מודים לו והוא
 עליהם כמו הפסח על הנצרי יש לו ארמון בתוך כבראד
 מהלך שלשה מילין ובתוך הארמון יער גדול מכל מיני
 אילני העולם בין עשוי פרי ובין שאיין עשוי פרי ושם כל
 פני חיות ובתוך היער מקוה מים באים

באים מטהר מדקל וכענה שרפה לטויל עצמו כו ולמנות
 ולמנות פדים לו ערפות ודיות רבים ובא לארמונו
 עם יעצו ושחו ושם המלך הגדול אל עבאסי מאפסי והוא
 אוהב ישראל מאד ולפניו משתתים רבים מישראל והוא
 יודע בכל הלשונות ובקי בתורת משה וקורא וכותב
 כלסין הקדש ואינו רוצה ליהנות אלא מביע פניו ועושה
 מחלואות וחנותם חותמו בהן ומוכרין אותם שריו בשוק
 וקוים אותם גדולי הארץ ומדמיהן הוא אוכל ונאנה והוא
 איש טוב ובעל חמדה ודובר שלום לכל הבריות ואיך
 יוכלים בני ישראל להזותו והתועים הבאים מארץ
 מצרים ללכת למיקה בארץ אלומן מבקשים ללכת לבגד
 ואמר לו מהארמון אדונינו אור הישמעלי וזהו תורתנו
 הראונו פניך ואינו חושש לדבריהם ובאים שריו ועבדיו
 המשחיתים אותנו ואומרים אדונינו פרוש שלומך על האנשי
 שבאים מארץ מרחק המתאווים לחותם כל נשימותיך
 ובאות עשה ימים ומיח כסף בגדו מן החלקן ובאי התועי
 ונשקל אותנו ואומר להם שר אחד לבו לשלום כי כבר רצה
 נכדן לבס שלום אדונינו אור הישמעליים והוא בעיניהם
 כמו הנביא שלהם והולכים לבתיהם שמחים על פי הדבור
 שדבר להם שר עמקן להם שלום ונשקים בבגדו כל אחיו
 וכל מסכתו וכל אחד ואחד יש לו ארמון בתוך ארמונו
 אבל כלם אסורים בעלמלאות של ברזל ועל כל בית ובית
 שומרים שלא יקמו על המלך הגדול כי פעם אחת קמו
 עליו אחיו והמליכו אחד מהם ונגזרה גזירה על כל בני

מסעות

מספתו שהיו אסורים בעלמלאות של ברזל שלא יקמו
 על המלך הגדול וכל אחד ואחד יושב בארמונו בכבוד
 גדול ולהם כפרים ומדינות ומכילים להם המס סקדיהם
 והם אוכלים ושותים ושמים כל ימי חייהם ובארמון המלך
 הגדול בניינים גדולים ועמודי כסף זהב ומחבולות וכל
 אבן יקרה ואין יוצא מארמונו אלא סעם אחת בשנה ברוב
 מקורין אותו מארץ באי ארץ רחוקה באותו היום לראות
 פניו והוא רוכב על הפרדה ולובש בגדי מלכות עשויים
 מזהב ומכסף ועל ראשו מצנפת ועליה אבנים יקרות שאין
 להם מעור לשונו ועל המצנפת כווד שחור כשכול נגיע
 העולם שלומר תראו כל הכבוד הזה שאין יבטא אותו כיום
 המיתה ובאים עמו כל קטני ישמעאליים מלובסם בגדים
 כאיס ורכבי על כוסים שרי ערב ושרי מדי וסרס ושרי
 ארץ עובדות מערב מהלך שלמה הרשי והולך מארמונו ועד
 בית התפלה שהיא בטער בצורה והיא בית התפלה
 הגדולה ההולכים כלם מלובסים בגדי משי וארמון האנשי
 והנשים ומצא בכל ההונות וכשווקים כל מוני זמרה
 מרננים ומרקדי לפני המלך הגדול הנקרא כל יפה ונותנין
 לו שלום בקול גדול ואומרים לו שלום עליך אדונינו המלך
 והוא מנשק בכבודו ורומז להם שלום בכבודו בתפישת יד
 והולך עד חצר התפלה ועולה במגדל עץ ודורש להם
 תורתם ויקמו חכמי ישמעאליים ומתפללין עליו ומשליחין
 אותו על רוב גדולתו וחכדותו ועוטין הכל אמן ואחר כך
 הוא מבקש אותם ומביאין לסנינומל ושוחט אותו ודא

מסעות

סוף מסע חרף. ובעת שירדה לטויל עצמו כו' ולמנוח
 ולפנות דרים לו ערות ודחת נדבים וכו' לארמונו
 עש יבצרו ופלו ופס המלך הגדול אל עבאסי ואפסי והוא
 אוהב ופולחן מאד ולפניו משתקים רבים ומשאל והוא
 ידע בכל השמות ובקי בתורת משה וקורא וכותב
 כלם הקדש ואינו רוצה ליהנות אלא מביע כסיו ועושה
 מחשבות וחותם חתמו בהן ומוכרז אותם שריו בשוק
 וקום אותם גדולי הארץ וממנוסין הוא אוכל ושותה והוא
 אהוב ובעל חמורה גדולה שלום לכל הבריות ואין
 כבו ושמאל להותקו והתעוים הכאים מארץ
 תרצה ללכת למיקה בארץ אלימן מוכאים ללכת לבבדי
 ואמר לו מהאמון ארזיכו אור הישמעלי וזהו תורתו
 הראונו זה פניך ואינו חושש לרביהם ובאים שריו ועבדיו
 העשיתים אותנו ואומרים ארזיכו פרום שלומך על האכסני
 הנאים מארץ מרחק המתאים לחוסת כל נשימותך
 עבדתי מטה ימים ומיח כנף בגדו מן החלון ובאי התועי
 ונשקי אותנו ואומר להם שר אחד לכו לשלום כי כבר רצתי
 ופדן לבס שלום ארזיכו אור הישמעלים והוא בעינייהם
 כמו הכביא שלום והלכים לבתיהם שמחים על פי הרבוי
 שדבר להם שר מתן להם שלום ונשקים בבגדו כל חמו
 וכל משכנתו וכל אחד ואחד יש לו ארמון בתוך ארמונו
 אבל כלם אסורים בשלשלות של ברזל ועל כל בית ובית
 שומרים שלא יקמו על המלך הגדול כי פעם אחת קמו
 עליו אחיו והמליכו אחר מהם ונבזהו גזיה על כל בני
 מוסתו

מוסתו שיהיו אסורים בשלשלות של ברזל שלא יקמו
 על המלך הגדול וכל אחד ואחד יושב בארמונו בכבוד
 גדול ולהם כפרים ומדינות ומבאים להם המם פקידיהם
 והם אוכלים ושתיים ושחחים כל ימי חייהם ובארמון המלך
 הגדול בניינים גדולים ועמודי כסף זהב ומחבנות וכל
 אבן יקרה ואין יוצא מארמונו אלה פעם אחת בשנה ברג
 טקורין אותו מארץ באי ארץ רחוקה באותו היום לראות
 פניו והוא רוכב על הפרדה ולבוש בגדי מלכות עשויים
 מזהב ומכסף ועל ראשו מצנפת ועליה חכנים וקרות שאין
 להם צעור נסווי ועל המצנפת סודר שחור כטביל צינעל
 העולם כלומר תראו כל הכבוד הזה חזק יבט אותנו ביום
 המיתה ובאים עמו כל קצני ישמעאלים מלובאים בגדים
 כאים ורוכבי על סוסים שרי ערב ושרי מדי ופרס ושרי
 ארץ עובות מערב מהלך שלמה חדשי והולך מארמונו ועד
 בית התפלה שהיא בטער בצורה והיא בית התפלה
 הגדולה ההולכים כלם מלובאים בגדי משי וארמון האכסני
 והנאים ומצא בכל החונות ובשווקים כל מוני זמרה
 מרננים ומרקדי לפני המלך הגדול הנקרא כל"פה ונותנין
 לו שלום בקול גדול והומרים לו שלום עליך ארזיכו המלך
 והוא מנשק בבגדו ורומז להם שלום בבגדו בתפישת יד
 והולך עד חצר התפלה ועולה במגדל עץ ודורש להם
 תורתם ויקמו חכמי ישמעאלים ומתפללין עליו ומשליחין
 אותו על רוב גדולתו וחכדותו ועוטין הכל המן ואחר כך
 הוא מוכך אותם ומביאין לפניו גמל ושחט אותו וזאת

זהו פתח ונתן לפתח והם מצברים ממנו לטעום
 מצחית יד המלך הקדוש עליהם והם פתחים בדבר ואחר
 כך יוצא מכות הצפלה והולך על טפת כהר חרקל לבדו
 עד ארמונו ודלוי ישמעאלים הולכים בחיות כהר כנברו
 עד שיכנס בארמונו ולא ישוב בדרך אשר בא בו ובאותו
 הדרך טעל טפת הכהר שמרין אותו כל הטפה שלא יעבור
 משם טהר אדם במקומו מדרך כף רגליו ואינו יוצא מהארמון
 יותר בכל הטפה והוא איש עתה וחסיד ועש ארמון מעבר
 לכהר על גפת זרוע פרת שהוא מצד האחד של העיר וכנה
 בו בתים גדולים ושונקים ופונדקאות לעניים החלו הבאי
 להצטרף אותם עם ושם כמו ששים חנויות מרופאים וכלם יש
 להם בטמאים וכל צרכם מבית המלך וכל חולה שבהם
 יקפצו כממון המלך עד שיתרם ושם ארמון גדול שקורין
 אותו דאר אל מלכתאן והוא ארמון שאוסרים בו כל
 המאנועים הנמצאים בקיץ ואוסרין כל אחד ואחדם בפבלי
 ברזל עד שהורין לדעתם מטיחין אותם וכל אחד ואחד
 לביתו כי בכל חרש וחרש בודקין אותם פקדי המלך אם
 חוזרין לדעתם מתירין אותם והולכי להרצם וכל זה עושה
 המלך לצדקה לכל הבאים לעיר בגדאד בין חולים בין
 משוגעים והמלך איש חביד וכונתו לטובה בזה הענין ויש
 עם בכבדאד כמו אף יהודים והם יושבים בטלחה ובהשקט
 ובכבוד גדול תחת יד המלך הגדול וכיניהם חכמי גדולים
 וראשי ישיבות מתעסקים בתורת משה ושם בעיר ישיבות
 גראש הישיבה הגדולה הרב רבי שמואל בן עלי ראש ישיבת
 גראש

גראש בן הלוי ראש הצניח ור' רישא סוד הישיבה השלישית
 ורבי אלעזר הדברי ראש הישיבה הר' ורבי אלעזר בן צמח
 ראש הסדר והוא מורה עד שמואל הנביא ע"ה והוא ואחיו
 יודעים לנגן המירות כמו שהיו המפוררים כוננים בזמן
 שבת המקדש קיים והוא ראש הישיבה הנמוסית ור' הכהנים
 פאר הכהנים ראש הישיבה השני * ורבי חני הנשיא
 ראש הטוביב ורבי עזר' ראש הישיבה השמינית ורבי
 אברהם הנקרא אבן טאהר ראש הישיבה הט' ורבי זכאי בן
 בטתאי בעל הסיום ראש הישיבה הישיבה הנקראים בטלחי
 פאין מתעסקים בדבר אחר הלוא בצרכי צבור וכל ימי
 השבת הם דנין לכל הנשי הארץ היהודית מיום שבאים
 כלם לפני הרב שמואל ראש ישיבת גראש ועומד עם
 העשרה בטלחי ראשי הישיבות לדון לכל הבאים אליהם
 ובראשם של כלם רבי דמיאל בן הסדאי הנקרא ראש גלות
 ושם אדוניו יש לו ספר היחב עד דוד המלך וקוראים
 אותו היהודים אדוניו ראש הגולה לשמעאלים קוראים אותו
 סידרא בן דוד ויש לו סדרה גדולה על כל קהלות ישראל
 תחת יד אמיר אלמונין ארון הישמעאלים כי כן צוה לזרעו
 ועשה לו חתם על כל קהלות ישראל הדברים תחת יד תורתו
 וכך צוה לכל בר אינם ישמעאלים יהודים או מכל אומה
 שכל מלכותו שיקול לפניו ויתן לו שלום וכל מי שלא יקום
 משניו מלקין אותו מאה מכות והלכים עמו טרשים מע
 שנים ומן היהודים בכל יום פארא שולך ג פ

הולך לראות פני המלך הגדול ומכריזין לפניו עשו דרך
 לאדונינו בן דוד כראוי לו ואמרם כל שנסה העמלק ערוץ
 לסא"י הנא בן דוד והוא רוכב על סוס ומלוכס בגדי משי
 נרקמה ומצפת גדול על ראשו ועל המצנפת סודר לבן
 גדול ועל הסודר רביד וכל קהל וארץ סעור ופרה וכרהאן
 וצבא הוא אל"מן וד"אר ב"ך וכל ארץ ארם כהרים וארץ
 קנע ה"נאבים כהרי אררט וארץ א"יה היא הארץ המוקפת
 הרים ואין להם יציאה אלא שערי ברזל שעשה אלכסנדרוס
 ושם האומה הנקראת ארץ וארץ סכריא וכל ארץ התורגמו
 עד הרי אסנה וארץ גרבטן עד נהר גימון והם הנרגשים
 מהם כדת הנזכרים ועד שערי המדינות וארצות טובו ועד
 ארץ הודו ראש הגולה נותן להם רשות בכל הקהלות ואלו
 לטוס על כל קהל וקהל רב וחזן כיהם בא"ס אליו לקחת
 הכנייה ורשות ומביאים לפניו דורונות ומתנות מאסני
 ארץ ויש לו פונדקאות וננות ופרדסים בבבל ונחלות
 רבנות מאד מנחלת אבותיו ואין אדם ראוי לגזול ממנו
 בלום ויש לו פונדקאות של יהודים ובשוקים ובסוחרי
 הארץ מס ידוע בכל שנה וצ"ה חזן ממה שמביאים מארץ
 מצחק והאיש עשיר גדול וחכם בפסוק ובתלמוד ואוכלין
 על טולתו רבים מישראל בכל יום אבל העת שמקיימן
 ראש הגולה הוא מוניח ממון גדול על המלך ועל השרים
 ועל הסבים ביום שנישאלו המלך הכנייה על השירים
 נמרכים אותן במרכבת המטה אשר למלך ומביאים
 אותן מבית המלך הגדול לביתו בתושי ובמחלות ויש

הוא עושה הסמיכה לאנשי הישיבה והיהודים שבמדינה
 בה תלמידי חכמים ועשירים גדולים וכעיר בגדאד שמנה
 ועשרים בתו כניסות ליהודים בין בגדאד ובין אל פרק
 אשר מעבר הקל כי הנהר הולק את המדין וכניסה גדולה
 של ראש הגולה מבטן עמודי שיש מכל מיני צבעים מופים
 בזהב ובכסף ובעמודים אחרות של זהב בפסוקי תלים
 ושם לפני הארון מדרגו מאבני שיש כמו עשרה ובמדרגה
 העליונה הגולה עם נשיאי בית דוד ובמדינות בגדאד
 עיר שלטה מילין גדולה בהקפת העיר והיא ארץ תמרים
 וננות ופרדסים שאין כמותם בכל ארץ סעור וצ"ה חליה
 בסחורה מכל הארצות ובה אנשים חכמים פילוסופין בכל
 חכמה חרטומים יודעים בכל מיני כסף ומשם לבה"אבן
 סני ימים והיא רבן העיר הגדולה ובה כמו חמשה אלפים
 מישראל ובתוכה כנסת גדולה ושם קבור בבית המוקד
 לכנסת ותחת קברו מערה קבורים בה י"ב מתלמידי
 ומשם יוש לבבל היא בבל הקדמונה החרבה והיא מהלך
 שלשים מילין ברחובותיה ועדין ארמון נבוכד נצר שם חרב
 וידאים בני אדם ליכנס בו מפני הנחשים והעקרבים שם
 בתוכו וקרוב משם עשרים מיל יושבים עשרים אלפים
 מישראל מתפללין בכנסיות ועליית דכ"א עליו השלום היא
 הקדומה שבנה דניאל והיא בנויה אבני בזית ולבני ובית
 הכנסת וארמון נבוכד נצר ארץ נורא קיהתא אשר הושלכו
 שם חנניה מישאל ועזריה והוא עמק ידוע לבל ומשם
 לפילה ה' מילין ושם כמו עשרה אלפים מישראל ובה

ורצת בתי כניסות אחת של רבי מאיר והוא קבור לשמה
 רב צדיק בר חמא ורב מאיר ומתפללן עם ככלי יום
 יהודים ומעשר מילין למגדל סכנו דר השלמה והוא
 פגור מלפניו הנקראים לאור אורק יבחרו כסו מילין
 וברבנו ר' חמא וארכו כמו מאה קני' ובין העשרה אמות
 דרכים עם ובהם עלים כעגול מסבבין עד למעלה ורואי
 מאנה מהלך עשרים מיל בן הארץ רחבת ימים ומישור
 וכתבו מלה אש מן המזים ובקעה אותם עד הקהים
 ומשם חצי יום לבשח' וזה כמו מאצוסי יהודים ומסככות ר'
 יצחק כשחא והוא קבור לשמה ומשם ג' פרסאות לכנסת
 יחזקאל הנביא ע"ה ועל נהר פרת ובמקום הנכנסת כנגדו
 סמם מגדלים ובין כלמגדל ומגדל כנסת ובחצר הכנסת
 עתיבה וארמי הכנסת קברו של יחזקאל בן כמי הכהן ועליו
 כיפה גדולה ובתן יסח עד מאד מבטן וכמה מלך יהודה
 וחתמה שלשים אלף יהודים סבאו עמו כשהוציא אותנו חמל
 מבידן מבית הכלא חה המקום על נהר כבה מנה ומנה
 אחד כהר ויכניה וכל הבאים עמו חקוקים בכתל יכניה
 עראם יחזקאל כהוף ואותו המקום עד היום הזה מקדש
 ומשם באים מארץ מרחק עם לת' זכלב' מראש השנה עד יום
 הכס ימים ועומדים עם שוחה גדולה ונס ראש הגולה וראשי
 ישיבות באים עם מכבדאף וחכים על פני השדה פנים
 נעשרים מילין ובאים עם סחורים כמי ערב ועם ירוד גדול
 הנקרא פירא ומוציאין עשר גדול מכתובת יחזקאל הנביא
 וקורין עו פנים הכבודים ועל קברו של יחזקאל עשרת
 דולקת

דולקת כל היום וכל הלילה מיום שהאיר אותה הוא בעצמו
 וחולטין השתילות ומוסיפין סמין עד היום הזה ומס בית
 גדול של הקדש והוא מלא ספרו ומכות ראשון ומכות שני
 יש עם ספרים וכל סמין לו בן יקדים ספרו לשם ומבואין
 היהודים הבאים להתפלל עם מארץ פרס ומרי נדר על
 עמם אכס הארץ לכנסת יחזקאל הנביא ומס בני גדולי
 יאמעאל באים להתפלל עם מרוב חכמתם מיחזקאל הנביא
 עליו השלום וקורין סמין דר' מל'הא וכל בני ערב באים עם
 להתפלל ומס סמוך לכנסת כחצי מיל קברי חנניה מיאאל
 ועזריה ועל כל קבר וקבר כשה גדולה ועצת החורים
 חין ארס בעולם כנגע בעבורו של יחזקאל ע"ה לרעה לא
 בישמעאלים ולא ביהודים ומשם שלמה מילין לעיר אל
 קוצ'נאית ובה כמו שלש מאות יהודים ומס קבר רב פפא
 ורב הובא ורבי יוסף סיני ורב יוסף בר חמא ולפני כל אחד
 ואחד כנסת ומתפללין עם ישראל בכל יום ומשם לעין
 כפתה שלש פרסאות ומס קבר נחום האל קושי הנביא עליו
 השלום ומשם לכפר לכפר יום ומס קבר רבי חסדאי
 ורבי עקיבה ורבי דובא ומשם חצי יום לכפר מהמדבר
 ומס רבי דוד ורבי יהודה ורבי קובריה ורבי כמורא
 ורבי אבא ומשם יום לנהר ל'נא ומס קברו של דקינו
 המלך עליו השלום ועליו כיפה גדולה ומשם לעיר
 קופה מהלך יום ומס קברו של יכניה המלך כטין גדול
 וכנסת לפניו ומס כמו סבעת אלפים יהודים ומשם
 יום חצי לסוריא היא מתא מחסית עתיו בה ראשי גל'י' וראשו

ואלו ישיבת בתולה וטעם רב שרירא ורבינו האי בנו
 ורבינו סעדיא אל פימני ורב שמואל בן חפני והפך ורבינו
 בן כהני בן גדליה הכביא ורביס מראשי הגולה נסויא בית
 דוד וראשי ישיבות שהיו טעם בתולה קודם חרבנה ומטעם
 שני ימים לשם יתיב וטעם כנסת שבנו ישראל מעשר ירושלים
 מאחבניה וקארי אותי טעם יב אשר כנהרדע ומטעם יום וחצי
 לחיל נבר היא פום בדיתא אשר על פסת פרת וטעם כמו
 שלשת אלפים מן ישראל וטעם כנסת רב ושמואל ובית מדרשם
 עלפניהם קבריהם ומטעם דרך מדבר ארץ שבא הנקראת
 ארץ אלימן לצד טענר כנגד הצפון מהלך אחד ועשרי יום
 במדברות וטעם חנוכים היהודים הנקראים בני ריכב אנשי
 תימא ובתימא ראש הממשלה שלהם וטעם רבי חנן הנסויא
 מוסל עליהם והיא עיר גדולה ומהלך ארצם ין יום בין
 ההרים הרי צפון ויש להם ערים גדולות ובצורות ואין להם
 עול גנים עליהם והולכי לשלול שלל ולבחו בז לארץ מרחק
 עד בני ערב טכניהם בעלי בריתם והם בני ערב החנוכים
 באהלים דרך מדבר ארצם ואין להם בתים והולכים לשלול
 שלל ולבחו בז בארץ אלימן וכל טכני היהודים מסתדי מהם
 ובהם עובדי אדמה ובעלי מקנה וארצם רחבת ידיים
 ונותנים עישור מכל אשר להם לתלמידי חכמים היושבים
 תמיד בבית המדרש ולעניי ישראל ולפרנסיהם אבולי צון
 ואלולי ירושלים אין אוכלי בשר ואין סותים יין והם לובסי
 בגדים שצורים והם יושבים במערות או בבתי גרושים
 ומתעסק כל ימי חייהם חן מן השבתות וימים טובים

טובים ומבקשים תמיד רחמים מלפני השם על גלות ישראל
 שדחה עליהם בעבור שמו הגדול ונס כל היהודים הנשי
 ארץ תימא וטילומאם טעם בה כמו מאה אלף יהודים וטעם
 שלמון הנסויא וחיו חנן הנסויא והם מזרע דוד המלך עליו
 השלום כי כתב יוחס ים להם ומעברות שולות לראש הגולה
 קרועי בגדים ומתענים ארבעי יום בטנה על כל היהודי
 היושבים בגלות ויש טעם כמו ארבעים מדוכות ומאזנים
 כשרי ומאה כרטיס וראש המדינה תנאי וטעם בכל המדינות
 האלו כמו שלש מאות אלף יהודים והיא עיר בצורה מאד
 כי בתוכה זורעים וקוצרים והיא מהלך חמשה עשר מילין
 באורך וטן ברוחב וטעם ארמון הנסויא שלמון והיא עיר יפה
 עד מאד ובה גנות ופרדסים וטילומאם כמו כן היא עיר
 גדולה ובה כמו מאה אלף יהודים והיא בצורה מאד יושבת
 בין שני ההרים גבוהים וטעם ארבע סתמים וטכונים וכוונת
 עשירים ומטילומאם לכבד טעמה ימים ואמרים בני אדם
 טעם טכט ראובן וגד וחצי טכט מנשה טעמה שלמנאכר
 מלך אשור והלכו טם ובנו הערים האלה גדולות ובצורות
 וכלחמים בכל הממלכות ואין אדם יכול ליכנס אליהם טעמה
 עשר יום והולכים במדברות בלא ישוב ואין ליכנס אליהם
 וכיבד עיר גדולה מאד וטעם כמו חמשים אף מישראל ובה
 תלמידי חכמים ואנשים גבורים עורכי מלחמה עם בני
 טענר וארץ צפון וארץ אלימן הקרובים אליהם שהיא תחלת
 ארץ יהודו ומאצטם דרך חמשה ועשרים יום לנהר ויראה
 אשר בארץ אלימן וטעם כמו שלשת אלפים מן ישראל

ונמשך סכנה ימים לבואו ומס כמו עשרה אלפים מישאל
 וביניהם רב כדיון וממש מהלך חמשה ימים לבואו
 היושבת על נהר חדקל ובה כמו אלפים מישאל וביניהם
 תלמודי חכמים ועשרים הרבה וממש שמי ימים לנהר
 המזוהה היא תחלת ארץ פרס ובה כמו אלף חמש מאות
 יהודים ומס קברו של עזרא הכופר הכהן שהלך מירושלם
 אל ארתחששת המלך ומת עם ועשו לפני קברו כנסת
 גדולה ומצד אחד הישמעאל עשו בית התפלה מרוב חבתם
 בו ואחרי אף היהודים מפני זה באים הישמעאל להתפלל
 וממש ארבע מילין לכחשתאן והיא עילם המדינה הגדולה
 אבל אינה מיושבת בלה כי היא חרבה מקצתה ובתוך
 חרבותיה שושן הכירה והוא ארמון המלך אחשורוש ויש בו
 בכין גדול ויטה מימים קדמונים ובה שבעת אפים יהודים
 ובה ארבע עשר בתי כניסיות ולפני הכנסת האחת קברו
 של דניאל עליו השלום ונהר חדקל חולק את המדינה והגשר
 ביניהם ובצד האחד עדרים עם היהודים עם הם השונקים
 ומס החמורות כלם ומס יושבים כל העשרים והצד האחר
 הם עניים מפני שאין ביניהם שונקים ולא בחירה ולא גנות
 ופרדסים עד שלבשו קפא ואמרו אין כל העושר והכבוד
 הזה אליהם לא כשכיל דניאל הנביא עליו השלום שהוא קבור
 אצלם ואלו להם לקבור דניאל בתוכם ולא תקנהו אליהם
 ולא רצו ועשו עמהם מלחמה ימים רבים ביניהם עד אשר
 קצד נפסם ועשו פשרה ביניהם שהיה ארן דניאל שנה אחת
 לצד זה ושנה אחרת מצד זה ועשו כן ונתקשרו כלם אז ואלו

משפחה

משפחת הדודין עד שבא לשם יום אחד שלבשו קפא כן סוף
 המלך על כל מלכי פרס על המטה וארבעים שנים תחת
 ידו והוא הולטין אל פרוסאל כביר בלשן ערב והוא
 המלך משער טהר סמולה עד עיר סמרכנת ועד נהר גוזן
 ועד מדינת גיסבור וכל נהר גוזן וערי מדי נהרי חבתין
 ועד מדינות טוכות סמאנס כי עירי פלה מות פיא מהן
 המור וממלכתו מהלך ד' חדשים וארבע ימים ובכחן עם
 האינסדרור הגדול הזה סביב אל מלך פרס והוא סאטלול
 ארונם של דניאל מצד א' עד ועברים בגשר יהודים וישמעאלים
 ועם רב עמו ושאל מה זה והגידו לו כל אלן הדברים אשר
 אין ככון לעשות זה הכיוון לדניאל אלף תמדרו מה נמנה
 בטה ותשמו ארונם של דניאל בתוך ארן של זכוכית
 ותקלנו מן הגשר בסלסלחו של ברזל בתוך ובאנו מקום
 תכנו בירת הכנסת לכל באי עולם מן פירצה יבא בה
 ויתפלל בין יהודי בין ארמי ועד היום הזה ארונם של
 דניאל תלוי מן הגשר וצוה המלך שלא יצוד דיוג בכל הנהר
 סצור מיל למועלה ושצור מיל למעה כשכיל כבודו של
 דניאל וממש ג' ימים להובד כר ומס כמו עשרים אלף
 מישאל וביניהם תלמודי חכמים ועשרים אבל בגלות
 הם יושבים עם וממש שני ימים לנהר נאנת ומס כמו
 ארבעה אלפים יהודים וממש ד' ימים לארץ מנלחאצ
 הם אומנת הסד אינן מאמינים בדת ישמעאל וישכיל בהרים
 גדולים והם עונים לזקן שבארץ אל כש'שין וביניהם ד'
 קהלת מישאל מושבין וינאין עמהם למלחמה אין

43

ואין עליהם עול מלך פרס כי בהרים הגבוהים הם דרים
ויורדים מן ההרים לשלול סלל ולבח בן ועולים להרים ואין
אדם יכול להלחם עמם והיהודים שבארץ ביניהם תלמידי
הכמים והם תחת רשות ראש הגולה שבבבל וממס
חמשה ימים לעארציה ושם כמו חמשה ועשרים אלף מישרל
והיא תחלת הקבלת הדרי בהרי חפתון כי שם יתור מומיה
קהלות מישר והיא תחלת ארץ מדי והם מן הגלות הארשוק
טהילה שלמכסר המלך והם מדברי בלשון תרגו וביניהם
תלמידי הכמים והם שכו למדינת עמארציה יום עד מלכות
פרס ורשות מלך פרס עליה ולוקח מהם מס על יד פקידו
המס טפ רעין בכל מלכות ישמעאל על כל אחד ואחד מן
הזכרים מבן חמש עשרה שנה ומעלה פורעין בכל שנה
זהוב אמורי שהיא זהוב וסלים מולאבני והיום עשר
שנים הם שם איש אחד ושמו דוד אל רואי מעיר עמארציה
לומר לפני ראש הגולה חסדאי ולפני ראש הישיבה עלי
גאון יעקב במדינת בגדאד והיה גדול בתור מטה ובהלכה
ובתלמוד ובכל חכמה חיצונית ובלשון ישמעאל ובכתיבתם
ובכשרי החרטומים והמכשפים ועלה בדעתו להרים יד
במלך פרס ולקבץ היהודים היושבים בהרי חפתון ולצאת
להלחם בכל הגוים וללכת לתפוש ירושלם והיה כותן
ליהודים סימנים באותיות סקר ואומר להם כי השם שלחני
לכבוש ירושלם ולהוציא אתכם מתחת עול הגוים והאמינו
בו מקצת יהודים וקראו אותו משיחנו שמו מלך פרס
הדבר הזה שלח לבא לדבר עמו והוא הלך אליו בלא סחף
ובהתחברו

44

45

ובהתחברו עמו אמר לו האתה הוא מלך היהודים ענה ואמר
אני מיד נכנס המלך ונהל לתפשו ולהשימו כבית הסהר
מקום אשר אסרו המלך אסורים עד יום מותם בעיר
דבס יין אשר על כהר גוזן הוא הנהר הגדול ולסוף שלשה
ימים ישב המלך לדבר עם שדיו ועבדיו על דבר היהודים
אשר השימו יד במלך והנה דוד בא שהתיר עצמו מבית
הסהר בלא רשות בני אדם ובצט טרחה אותנו המלך אמר
לו מי הביאך פה אז מי התיירך אמר לנו חכמתי ותחבולותי
כי אני איני יודע ממך ולא מכל עבדיך מיד צעק המלך
לאמר תפשוהו ענו לו עבדיו ואמרו לו אין אנו רואי אותנו
אלא בשמועת קול בלבד מיד תמה המלך על חכמתו
וענה ואמר למלך הכנייה לך לדרכי והוא הולך והמלך הולך
אחריו וכל שרי המלך ועבדיו והלכים אחרי מלכס עד
בואם אל שפת הנהר והוא לקח סודרו ופרש על פני המים
ועבר עליהם באותה שעה ראו אותנו כל עבדי המלך שהיה
עובר במים על סודרו ודבלו אחריו בהוביות קטנות ולא
השיבוהו ואמרו כי אין מכסף בעולם כגון זה ובאותו היום
הלך מהלך ימים עד אל עמארציה בשם המסורס והגיד
ליהודים כל אשר קרהו ותמהו כלם על חכמתו ואחר כך
שלח מלך פרס זה א המיר אמומכין כל יפה אשר בבגדאד
אדון ישמעאליס לדבר עם ראש הגולה ושם ראשי הישיבות
ולמנוע את דוד א רואי מלעשות כדברים האלה ואם לאו
אחרוב את כל היהודי הנמצאים בכל מלכותי ובעת ההיא
ביקע נדה לכל הקבלות ארץ פרס ועלמו כתביסאל ראש
הגול

הגול

הגולה ואל ראשי הישיבות שבבבליה למה נמות לעירכם
גם אסמנו גם כל הקהלות אשר במלכות מנענו את האיש
הזה ואלו יספיק דם נקי או כתבו אליו ראש הגולה וראשי
הישיבות דע לך כי לא הביע זמן הגולה ערין ואתותינו
לא ראינו כי לא ברות יבבר איש ואנו אומרים לך שתמנע
עמך מעשות עוד כדברים האלו ואם לאו תהיה מנודה
מכל ישראל מיד שלחו לנו כמו כן אל זכאי הנשיא אשר בארץ
אשור ולרבי יוסף המונה המכונה בורהאן אסלק אשר שם
לשגר כתבים אל דוד אל רחמי ועוד כתבו הנשיא והחכם
הגדולים כתבים אליו לזרזו ולהזהירו ולא קבל ולא שב
מודרכו הרעה עד שקם מלך הושמו זין א דין מלך תוגרמי
עבד מלך פרס ושלח כשכיל חמוני על דוד אל רחמי ונתן לו
שומד עשרת אלפים זהובים להרוב את דוד א רחמי כשקב
וכן עשה בא אל ביתו והוא יטן והרבו על מעותו ונתבטלה
עצתו ותחבלותיו ולא שב חמת מלך פרס מעל היהודים
אשר בחר ואשר בארצו ובשראו כן שלחו ראש הגולה לבא
בעצרתם אל מלך פרס ויבאו בדברים טובי ודברי פיות
ופייסו ונתפייס ונתן לנו כמאה כטרים זהב ונתקט הארץ
אחרי כן והמותו סבבו ומאנתו ההר עד חמדן מהלך עשרה
ימים היא מדי העיר הגולה ושם כמו אמשים אף מישראל
ושם לפני כנסת אהת גטורים מרדכי אסתר ומשם ל
ימים עד דברותאן ויש בה כמו ארבעה אלפים יהודי על
צמר גזן ומשם שבעה ימים למדינת אסכחאן היא העיר
הגולה והיא עיר המלכות והיא מהלך רב מיל ובה כמו ט
אלף

אלף מישראל ושם טר שלום הרב שהיה ממונה על יד ראש
הגולה ועל כל הכרכים אשר בכל מלכות פרס ומשם
ארבעה ימים לשיאשו היא פרס המדינה ובה כמו עשרת
אלפים יהודים ומשם שבעה ימים לבינה העיר הגולה
סעל ספת נהר גזן ובה כמו שמונת אלפים מישראל ואתה
העיר ארץ סנורה באים אליה כסנורה מכל לשונות הגוים
והיא ארץ רחבת ידים ומשם חמשה ימים לסמירכנת
העיר הגולה אשר בקצה המלכות ושם כמו חמשים אלף
מישראל ורבי עובדיה הנשיא ממונה עליהם וכיטיהם
חכמים ועשירים גדולים ומשם ארבעה ימים לטובכות
היא המדינה שמוצא המור בעירם טלה ומשם מהלך
שמונה ועשרים יום להרי טיסבון אשר על נהר גזן ויש שם
אנשים מישראל בארץ פרס שהם משם ואומרים כי בערי
טיסבון ארבעה סבשים מישראל שבט דן ושבט זבולן ושבט
אשר ושבט כפתלי הגולה הראשונה שהגלה שלמנאסר מלך
אשור כמו שכתו ויגלבם בלחלח וחבור הרי גזן הרי מדי
מהלך ארצם עשרים יום ויש להם מדינות וכרכים כהרים
מצד אחד מקוף אותם נהר גזן ואין עליהם עול גוים כי
אם נשיא אח עליהם ושמו ר יוסף אמרכלא הלוי וכיטיהם
תלמודי חכמים חורשים וקוצרים והולכים למלחמה לארץ
כוש דרך המדברות ויש להם ברית עם כוזר אל תוודך
שהם עובדי הרוח וחוקים במדברות והיא אומה שאינם
אכלים לחם ולא שותין כי אם כשר חי כמות שהוא בלתי
מכוסל והם כעלי אשפים וכמקום האף ושלחם סני מדי

חורץ קצנים שיצא מהם הרחם והולכין כל בהמות טהורות
 וטהורות והם ירחבו ישראל . והיום ע"ז ענה כשבאו לארץ
 פרה בחיל גדול ולקחו את מדינת ראי והכו אות לפי חרב
 ולקחו את כל שללה והלכו להם דרך המדבר מהיום לכמה
 ימים לא נראה כדבר הזה בכל מלכות פהם וכשצמח מלך
 פהם חרה אשג על ידם ואמר לא בניו אבותי יצא עלי מלך
 ויהי המדבר הזה געתה אך ואכרות את שמים מן הארץ והעצור
 קול בכל מלכותו וקבץ כל חיילותיו ובקש תייר החרי
 להרחיקו מקם מנתם וכמלא לשם איש אחד ואמר למלך
 אבי ארצה לך מקומם כי אני מהם ונדר לך המלך להעשירי
 אם יראה לו רחם ועשה הדבר הזה אומר לו המלך כמה אנו
 צריכין הוצאה לדרך זה ולמדבר הגדול הזה אומר להם קחו
 נתם ומים לחמשה עשר יום כי לא תמצאו טהם מחיה עד
 ארצה וכן עשו והלכו במדבר דרך ע"ז ימי ולא מצאו כלום
 ולא נמצאו בידם מחיה ולא דבר מועט עד שהתחילו למות
 האדם והבהמה אשר עמם ויקרא המלך לצייר ויחמר לו
 איש דבריק שהבטחתנו למצוא את אויבנו ויען ויאמר לו
 תעיתי בדרך ויחר אפני וצו להקיש את ראשו וזה המלך
 בכל מחנהו כל אדם שיצא לו טהם מחיה לחלוק יחלוק עם
 חברו ואלכו מה שבידם וגם הבהמות והלכו במדבר עדין
 א"ג ימים עד שבאו אל הרי נובור והיהודים יושבים פה
 והם באו טהם ביום וחזו בגנות ופרדסו ועל מעיניו המים
 אשר מוצר לנהר גוזן והמים ימי הסירות והכלו והשתחו
 גזין אדם יוצא אליהם אבל היו רחמים על ההרים מדינות

ומגדלים

ומגדלים יהיה וזה המלך לבא אפני מעברו ללכת לסאל מה
 אומה יושבת בהרים ולעבר איהם על כל פנים בספינות
 אז לפוט על פני המים ומה מצאו לטס גשר גדול ועליו
 מנדלים ופתח סגור ולפני הגשר מותקו הצד עיר גדולה
 דמקו לפני הגשר עי שבא להם אדם אחד ונאל להם מה
 תרצו אז למוי אתם ולא הצינו עוד שבא התורבמן טהיה
 יודע לטוסם ולא אות והמרו עבדו מלך פהם ארצנו וכאנו
 לבא אל מי אתם ולמי אתם עובדים אמרו אליהם יהודי אנחנו
 אין עבדנו לא מלך ולא מן הנהיים אלא מן אלה יהודי
 ואלו איתם על דבר המדעים בני גוזן מן סופר אל תורק
 והם אמרו להם כי הם פעלו צריכתו וכל המבקש רעתם
 מבקש מותו וישכחו פני האפדים האלה הגידו למלך פהם
 כי מחר תלך פהם פחד גדול ויום שני שלח אליו לערוך
 פארזולתיה הוא הסיר לא באתי לאלהם טהם טובבטור
 אל תוך ארצי באתי לאלהם . ואם גלמתי אתם כי אפני
 אקח כבאתי ואלהי את כל היהודים אשר בכל מלכותי כי
 אפי יחרי כי אתם חוקים ממי בתקום הזה אבל אתם עשוי
 עמי אשר סלא להלחם כי והיחזו אותי עם סופר אל תורק
 חויבי תמכדלו חזון מה שאני מידך לוי ולמי עיתי והיהנה
 להחוי ענה ביניהם לזאת דמות לילך פהם טעביל היהודים
 אשר במלכותי ונפסם בארצם הוא רכל מילותיו וישב טהם
 יום וכדד אותנו כדד גדול ושלחו טתם למיטר אל תורק
 בעלי צריכתו והודיעם הדבר הזה והם עמרו כלם על
 מעברת הארץ בגלגלני על הארץ פהם

2

חורץ קצנים שיוצא מהם הרוח ואוכלין כל בהמות טהורות
 ועמאת רחם ארצו ישראל . והיום טר ענה כשבאו לארץ
 פרס בחיל גדול ולקחו את מדינת ראי והיו אות לבי הרב
 ולקחו את כל שללה והלכנו להם דרך המדבר מהיום לכמה
 ימים לא נראה כדבר הזה בכל מלכות פרס וכשמענו מלך
 פרס חרה אש על ידם ואמר לא בומי אבותי יצא עלי מי
 מהמדבר הזה ועתה אך ואכרות את נאמס מן הארץ והעביר
 קול בכל מלכותו וקבץ כל חיילותיו ובקש תידי החור
 להרהרתי מקם חנותם וכמנא לשם איש אחד ואמר למלך
 אני אראה לך מקומם כי אני מהם וכדור לו המלך להעשירו
 אם יראה לו רחם יעשה הדבר הזה אמר לו המלך כמה אנו
 צריכין הוציא לדרך זה ולמדבר הגדול הזה אמר להם קחו
 לכם ומוס לחמשה עשר יום כי לא תמצאו טוח מחיה עד
 ארצם וכן עשו והלכו במדבר דרך טו ימי ולא מצאו כלום
 ולא נשאר בידם מחיה הלא דבר מועט עד שהתחילו לחנות
 האדם והבהמה אשר עמם ויקרא המלך לצייר ויאמר לו
 איה דברך שהבטחתנו למצוא את אויבנו ויען ויאמר לו
 תעיתי בדרך ויחר אפנו ויצו להתיז את ראשו וצוה המלך
 בכל מחנהו כל אדם שיש לו טוח מחיה לחלוק ויחלוק עם
 חברו ואכלו מה שבידם וגם הבהמות והלכו במדבר עדין
 יג ימים עד שבאו אל הרי פיסבור והיהודים יושבים עם
 והם באו עם ביום וחנו כבנות ופרדסי ועל מעיניו המים
 אשר מוצר לנהר גזון והמים ימי הפירות והכלו והשתחו
 גאון אדם יוצא אליהם וכל היו רחמים על ההרים מדינות
 מנגרלים

ומגדל יהודי ויה המלך לב' ארסי מעברו ללכת לפארל מה
 אומה יושבת בהרים ולעבור איהם על כל פנים כספיות
 או לשוט על פני המים וחס מצאו לטס גסר גדול ועליו
 הונדלים ופתח סגור ולפני הגסר מחותו הצד עיר גדולה
 דעקו לפני הגסר עי שבא להם אדם אחד ונאל להם מה
 תרצו או למי אתם ולא הבינו עד שבא התורגמן שהיה
 יודע לשונם ושא אות ואמר עבדי מלך פרס ארצנו וכאנו
 לאזול מי אתם ולמי אתם עובדים אמרו להם יהודי אנחנו
 אין עבדנו לא מלך ולא מר וכן הבינו אלא מר אחד יהודי
 ושאלו אותם על דבר הכמוסים בני גאון מן סופר אל תורק
 והם אמרו להם כי הם פטלי פריתנו וכל המבקש רעתם
 מבקש חבתינו וישלכו שני הארסים האלה היגידו למלך פרס
 ויכחד מלך פרס סחר גדול ויום שני שלחו אליו לערוך
 שמוחול אחיה והוא השיב לא באתי להלחם בכס כי בכופר
 אל תוך ארצי באתי להלחם . ואם גלחמים אתם כי אני
 אהק כבאתי ואחרת את כל היהודים אשר בכל מלכותי כי
 אפי יודע כי אתם חוקים ממני במחוקם הזה אבל אתם עשוי
 עמי אשר שלח להלחם כי והיחו אותי עם סופר אל תורק
 אויבי ומחלדו לי מזון מה שאני צריך לי ופתי לותי והיהנה
 לחמו עצה ביניהם להקדמות לחלק פרס בעביל היהודים
 אשר במלכותי ונספסו בארצם הוא וכל חיילותיו וישטם ער
 יום וכדד אותנו סגור גדול ושלחו נתם לטופר אל תורק
 בעלי פריתם והרדיוס הסדר החי והם עמדו פלס על
 מעברת הארץ בגולגולת של המים כמזכר הנה

היהו ונשיא מלך פרס להלחם עמהם עדכו אתם מלחמה
בדרך וכסעו אנשי כופר אל תורד והרגו כחיל פרס חללים
רבים וינס מלך פרס במתי מעט אל ארצו ופרס ח' מעבדו
רמה את יארי אחד מהארץ היה ושמו רבי משה והוציא
מאותה הארץ וכשהיה בארץ פרס שבט אותו לעבד ויום
אחד מימים באו דורכי קשת לשחוק לפני המלך ולא נמצא
בכלם רובה קשת ברבי משה שאל המלך על ידי תורגמן
והגיד לו את אשר קרהו ואיך רמז אותו הפרס והוא מיה
עשה אותו המלך בן חורי והלביט אותו בגדי שם ומש ונתן
לו מתנות ואמ לו אם תרצה לעוב לדתנו ואני העשה עמך
הכד ותהיה עשיר גדול וממונה על כל בתי ענה ואמר לו
ארוני המלך לא אוכל לעשות הדבר הזה אז לקחו המלך
וישימוהו בבית הרב ער טלום מן קהל הכהנים ונתן לו
הרב בתנו לאשה והוא רבו משה זה הכר לי את כל הדברים
האלה ומשם חזרתי לארץ באשתאן אשר על שפת חדקל
ומשם יורה הגהר ויורד בים הודו אל אי אחד בקרניקום
מהלך היו ששה ימים והיו זרעין שם ואין להם אלא מעין
אחד ואין שם בכל האי נהר כי מצינו גומים הם שנתים
ותגרים באים מארץ הודו ומן האיים ומגים שם בסחורה
מאשי ארץ טעור ואל'מן וארץ פרס מביאים שם כל בגדי
משי וארגמן ושפתן פרוקטון קנבום מוך חטים ועעורים
ודוחן ושפון כל מיני מאכל וכל מיני קטנית ועושין סחורה
אלו עם הלכו אנשי הודו מביאים שם בשמים לרוב מאד
ואנשי האי סרסורים כיניהם ומזה הדבר כלכד הוא מיהם

יום שם כמו חמש מאות יהודים . ומשם עשרה ימים בים
עד קתופה ופס חמש אלפים מישראל ושם ימצא הכדולח
ובארבע ועשרי בטיקן ירד שם מטר על פני המו ומקבלו
המטר ההוא ונספרים וכוסלין לתוך קרקע הים וכחצי תשרי
באין שם שני בני אדם לקרקע הים בתבלים ומלקטים את
השרצי ההם ומזיזין אותם ומבקעין אותם ומזיזין מתוכם
אבנים הללו . ומשם מהלך שבע ימים להאזלם הוא
תחלת מלכות עובדיה . ומשם בני כוא והסחורה בכוכבי
ובולם שחורים ובעלי אמונה במשא ובמתן וכשיבואו להם
התגרים מארץ מרחק וכנסין אליהם כמלך ככנסין אליהם
טלמה קופרי המלך וכותבים שמה ומביאין אותם בפניו
והמלך מקבל על עצמו ממנום שהניחו אותו על פני השרה
בלא שומר ושם פקיד אחד יושב בתכות וכל הברת ש' מציא
אדם בכל מקום יביא אותה אליו . ובעל האכדה יחמר
סימניה ויתנה לו וכן מנהגו בכל מלכותו מהמלך ההוא
ומשם עד ראש הסנהלל ימי הקיץ חום גדול ומטל' צעות
מן היום ומעלה מתהבאים בטי אדם כלם בבתיים עד ה
הערב ואחר כך יוצאין ומרליקן גרות בכל האוקי והחווז
ועושין מלאכה בלילה כל הלילה . כי פים לא יוכנו מרוב
החום הגדול ובארץ ההוא חסלפל פהם כוטעי האלכות
טלמה עלפני הסנהלל העיר . וכל אחד ואחד מהם יודע
פרדמו ואילנות קטנו הן חסלפל לכן הוא חבל ככלקטון
אותו עשויין אותו באבנות וכותבין עליו ימים . מים

המים מן הים ואתו לשמש כדי שיתחזק ויתקיים והוא חזק
 וחסד וחסד יוצא הקפה והצבובל ומיני צמחים הרבה ואטו
 הארץ היא איכה קבוצים חת מיתיהם חלחלונתם חתם
 פניו צמחי ומטימין חותם בספלי ומסוקחותם בסריג
 כל מסתה ומסתה לצד ומתייבם הבשר עם העצמות
 והם דומים ככבי אדם חיים ומכירין כל אחד ואחד מהם
 חביתו וכל ממשחתו מהיום לכמה שנים והם עובדים לשמש
 יום להם במות גדולות בכל מקום חזק לעיר כמחלק חני
 מיל ובפיקר הם רצים לקראת הממה כי יש בכל כמותם
 גלגל חמה עשוי צמחי פשוף ובצאת השמש חזרת הגלגל
 פקולות גדולות וכל החת והמחיתו בידו ומקטרין לשמש
 חכמי ונשים זה רחם ככל ליו בנייהם ככל זה המקומות
 צמח מאת יהודים בגלגל המזיקות וכל חכמי הארץ חסודים
 והיהודים כמו כן והם יהודים טובים בעלי ממת וכניהם
 תורת משה וסבאים רצח מנעט מתלמוד הלכה ומסע
 עדים ועשרים יום לחי סכר והם טובים עובדי האם
 הגדולין דונצין וניהם עלמה ועשרים אלפים יהודים
 יום להם לדובצין בומדים בכל מקום בבית עבודה זרה
 עליהם ואתם הכותרים ספנים גדולים חן כמותם בגל
 הארץ ככל מיני פשוף ולפני השמה על בית תפלתם עמוק
 גדול ומדליקין כל ימי עליהם שם אש גדולה וקראת חמה
 האותה מועביהן בהבניהם וגם מתיין משליח בתוך
 האם יש עם מהם גדולי הארץ אחריו עמק בחיילן פשוף
 באם ובמהנדס אחר לכני ביתו לקרובי הנה נדרת

על עמיו להסליך עצמי באם בחיי עונקנו כלם ואחרים
 לו אחרק וטוב לך וכשיגיע יום הגדל עושים לומדתה
 גדול ורובם על סופו אס הוא עשיר ואם הוא עני הלך
 בגלגליו עד גסת העמק ומסליך עצמו בתוך האם וכל
 משפחתו מרננין בתופים ובחולות עד שיצרך כלו לקן
 גלגליו מים יבואו שנים מהכומרים ההם מהגדולים שבהם
 אל ביתו ואל בניו ואמר להם תתקנו הבית כי היום יבא
 חליים חכוכם לצנות לפס מה העשור והם לוקחים עדים מן
 הצור והנה הטמן פא בדמותו ובאים אצלו וכניו וסאלים
 לו היאך הוא באותו העולם הוא אומר בחתי עד חצרי ולא
 קבלוני עד שאטלים חובותי לבני בחתי ולשכני והוא עושה
 צויה וממלק בפניו לבניו ומצוה לפרונם כל מה שהוא חייב
 לכל אדם ולקבל מן בני אדם מה שהם חייבי ויפתחו העד
 נואתו לילך לדרכו ואיכה רואים אותו בלום ועלפי השקר
 והמרמה האת והפסוק הזה מעושין להם הכומרים האלה
 מתחזקים ומומרי בני חן כמותם בגל הארץ ומשם לעצור
 לארץ אל צון מהלך ארבעים יום והוא קצה המזרח יום
 אומרו כי עם חזק עם הוא ים הנקפא ובאותו ים שאלט כוכב
 כסיל שונא שם החסערה לפעמי ואין אדם פסן יכול לילך
 על הספניה מכבוד הרומ עד שמלך הרומ את הספניה
 באותו ים הנקפא ואינה יכולה לצו ממקומה ואנשי ימיה
 מס עד בלגת מחיתם ואחר כך ימותו ופניהם כפינו אובדות
 בזה העמק אבל בני אדם למחר חסמה להמלט מן
 המקום הרע הזה לוקחין עורות בני בקר עשהם ואסיסא

אנתו הרח ומליכם בים הנקבא יקח העור ויכנס בתוכו
 ושכן אחד בירו ותפר את העור מכפנים כדי שלא יכנס
 בו המים ומשיל עצמו בתוך המי ורמזה אותו הנשר הגדול
 הבקרא ברישו והוא סבור שהיה בהמה יורד ולקח אותו
 ומניאו לביסה וחונה עליו בהר עמק לאכול אותו וממהר
 האדם ימכה אותו בסכין והורגו ויוצא מן העור והולך עד
 מצוע עליוסוב והרבה בני אדם ניצלו בענין זה ומשם
 שלשה ימים אל ג'כנלה מהלך טו ימים דרך ים תשם כמו אף
 מישראל ומשם לכולן טבעה ימים דרך ים ואין שם ישראל
 ומשם טנים עשר ימים לזבד ושם יהודים מעטים ומשם
 שמונה ימים להודו אשר ביבסה הנקרא בערין והוא ערך
 אשר בתלסר ובה הרים גדולים ושם מישראל הרבה ואין
 עליהם עול גנים ולהם ערים ומגדלים בראשי החרי ויורדי
 לארץ המעטוב הנקראת לזביא היא ממעלת אדום והם
 הלזבים אשר בארץ לזביא וכלחמים עמהם היהודי ולקוזין
 מלל ובוה ועולין אל ההרים ואין אדם יכול להלחם עמהם
 ובאים שם מאותם היהודים אשר בארץ ערין רבים לארץ
 שרם וארץ מצרים ומשם לארץ אפואן מהלך עשרים יום
 במדבר טבא על בהר פישון היורד מארץ כוש שם להם
 מלך וקוראין אותו סולטאן אל חבש ויש מהם קצת שהם
 פבחות לכל ענייניהם אוכלים העשבים על עטת פישון
 והולכין בשדות ערומים ואין להם דעת כשאר בני אדם
 מוככין עם אחותיהן ועם מי שמתאו והוא ארץ חמים מאד
 ומשולטין אפואן והולכין לשלל כלל בארצם מוליכין עמהם
 לחם

לחם חמים ומקוקס ותאנים ומלכים חלילים והם באים
 אחרי המלך מוציין אותם טבויים ומוכרין אותם בארץ
 מצרים ובכל האמלכות אשר סביבותיהם והם העבדים
 המצורים בני חם ומאפואן עד חלאון שנים עשר יום ובה
 כמו ג' מאצת יהודים ומשם הולכין בשירות מהלך חמשים
 יום דרך מדבר הנקרא א מצרף למדינת זולא היא חילת
 בארץ גאנה ובאותו המדבר יש הררי חול ובעת שיקום הרומ
 מכסה השירות בחול ומתים כולם בתוך החול והנצלים מהם
 מוליכין עמהם ברזל נחשת ומיני פירות ומיני קטניות ומלח
 ומצואים משם הזהב והמרגליות היקרות והוא בארץ כוש
 הניקראת לחבש מירכתי מערב ומאפואן דרך יב ימים
 לקץ המדינה היא ראש תחלת מצרים ובה כמו שלשים אלף
 יהודים ומשם עה פינ'ס חמשה ימים והיא פיתוס ובה כמו
 עשרים יהודים ועד היום הזה כראה שם מן הבטין שבנו
 אבותינו ומשם למצרים ד ימים והיא עיר גדולה היושבת
 על ספת נילוס והוא א ניל ובה כמו א'שים יהודים ושם כ' בתי
 בניביות ארת לחבש ארץ ישראל בניביה אל שאמיון ואחת
 כנסת חבשי בכל כניסה אל עירחקיון ואינם נוהגים מנהג
 אחר בפרשנות ובסדרים על תורה בני חבשי בכל נוהגים
 לקרות בכל שבוע פרשה כמו שעושין בכל ספרד ובכל
 שנה מבימים את התורה וחבשי ארץ ישראל אינם
 נוהגים כך אבל עושים מכל פרשה שלשה סדרים ומסויימן
 את התורה לפוף שלש שנים ויש בניניהם מנהג ותקנה
 לתקבר כלם ולהתפלל ביחד ביום שמחת

שמת תולה וכן כיום מתן תורה וכיניהם רצי נתחל שר
השמים ראם היטיבה והוא ראם לכל קהלות מצרים להקים
בכבם וחזק והוא משרת פני המלך הגדול הימשב בארמון
בועז מצרים המדינה והוא עיר מלכה לכל בני ערב ושם
אמיר אל מומטק עלי בן אב'טאלב וכל בני ארצו נקראים
מומטקים אשר מודו באמיר אל מומטק אל עבא'ם היושב
בבגדאד וכיניהם קפאה עד לעולם והוא הנשיב ככחו
בזעזע כי הוא המומטק לו והוא יצא אפי' פעמים בשנה אחת
בעת חגם והמדינה פשוטא טילום הפחד וזעזע מוקפת חומה
מוצרים אין לה חומה כי היאור מסבב אותה מצד אחד והיא
עיר גדולה ובה פונקים ופונדקאון והמונים עשרים הרבה
בין ולא יורד עם משר ולא בקרם ולא גלב לא היו מעולם
הארץ חמה ביותר והיאור יצא פעם אחת בטובה בחודש
אלול ומכסה כל הארץ ומטקה אותה מהלך שני ימים והמים
בשמים אל ותשר על פני הארץ להשקמה ולהריותה ויש
להם עמוד על שיש אכנוטם בחכמה והוא לפניו אי ה' בתוך
המים והוא יב' אמות ארכו על סני המים וכשעה שעה
היאור ומכסה אותנו יודעים כי כבר עלה וכסה ארץ מצרים
עודלך טו'נים ואם פסה חצי העמוד לא יבס' כי אם חצי הארץ
ובכל יום יורד מודד אותם אדם ה' ומכריח בצועז ובמצרים
האמור תבו שבה לאל פי עלה היאור כך וכך ובכל יום הוא
מורד ומכריח אם מכסה היאור העמוד כלום טובע גדול
ובכל ארץ מצרי והיאור יעלה מעט מעט עד שמכסה הארץ
ל' קנה המדינה ויש

וחופרין

וחופרין לו חסודים גדולה בסדנה ובאים הדגים בעלמ
המים ככסוק בחסיריו וכשעה שחברו האדם נא'רו הדגים
בחסירות ולקחין אותם בעלי החירות ואוכלים ומצרים
לפוחים אמול'ין אותם מומטק בכל מקום והדגו שמו
מאד ביותר וגדלו הארץ לוקחין מן המצוק אל הדגים
ומדליקין כרתייהם בלחץ ואם יאל' אדם מאי'ם הדגים
ויצתה חסירותם ממי הי' ארץ לא יתק' לוט' אותם המ' כגון זה
להם ומדליק' בני אדם ואמרים להם מפני מה היא עלת
היאור ואמרים אנשי מצרים כי למעלה בארץ א' חב'ה א'
ארץ חיל'ם ירד בה מטר הרבה בזמן עליו היאור ומצרים
הוא עלת היאור ומכסה פני הארץ ובשעת ארץ האור יעלה
אזנים ורשים הרעב כבר בארץ - מה זרובין במרחשון
לאחר טוב היאור למקומו ובארץ מצרים השעורים ובשוק
החטים וכברקן על להם גוד'ה' וצ'ת ואבחים וקטא'ים
ודלגים וחמיון וסגולים על כלב'ם נא'טונים ומימי ירקק'
בגן פרשת'ם מרבו'ם וקט'ים חרות וכוב'ה' שולשון
וכרובים ועצבים והארץ מלאה כל טוב והגנות והשר'ים
משקין אותם מוקנה המים יממי היאור כי היאור בשב'ה
למצרים משם יסרד לארבעה האשים אכול אחד הולך
חמ'אט היא שפתור ונשל' עם בים • נא'ול אשר הולך
לעיר רמיד הקרובה לאלכסנד' היא ונשל' עם בים ונשל'
ב' הולך דרך אמצון העיר הגדולה בגבול מצרים • ועל'
האשים האלו מדינות וכרבים וכפרים מזה מצד ואל' בני
אדם הולכין כשעונה וכי'ב'ה' ואין בארץ ארץ נא'בה פא'ה
יהיא

והיא ארבע ימים מלאה כל טוב ומצרים המרעה למצור
הקדמונה שני פרסאות והיא חרבה ומקום בנין החומות
והבתים נחזים עד היום הזה וגם אנרות יוכף עם הרבה
מאד ויש עם עמוד אחד עשוי בכסף ולא נראה כמוהו
בכל הארץ ובכל המקומות והם בניינים מסוד ואבני בנין
חזק עד מאד ויש חוק לעיר כנסת משה רבינו ע"ה מימי
קדם ויש זקן אחד פרנס ממש של הכנסת והוא תלמיד חכם
וקורין אותו אל ש"ך אבנאצר ובמצרים החרבה כמהלך
ג' מילין ומשם לארץ גושן שמנה פרסאות היא כוללת
כלב"ם ויש כמו ג' אלפים יהודים והיא עיר גדולה ומשם
חזי יום לעזראל לע"ן א עמ"ס היא רעמסס והיא חרבה ויש
מהבנין שבנו אבותינו ע"ה ויש כמו מגדלי בניינים מלבני
ומשם יום לאל כוכב"אוב ויש כמו מאתיים יהודים ומשם
למנז"סתא חזי יום ויש כמו מאתיים יהודים ומשם
לרמ"רה ארבע פרסאות ויש כטבע מאות יהודים ומשם
חמשה ימים ללמח"לה ויש כמו חמש מאות מישראל ומשם
שני ימים לאלכסנדריאה ולכסדרום מוקדון קראה על שמו
וכנה אותה בנין חזק חפה עד מאד הבתים והארמונים
והחומות מובנין יפה עד מאד וחוק למדינה מדרש ארסטו
רבו של אלכסדרום ויש בנין יפה וגדול ועמודי פיש בין
מדרש למדרש ויש כמו עשרים מדרשות שהיו באים עם
וכל העולם ללמוד עם חכמת ארסטו הפילוסוף והעיר
בנויה למעלה וגולה למטה על ידי גשרי ומצותיה יצתו
בעונה בשוקים שאינם רחיים אדם מהם מהלך מיל מאה

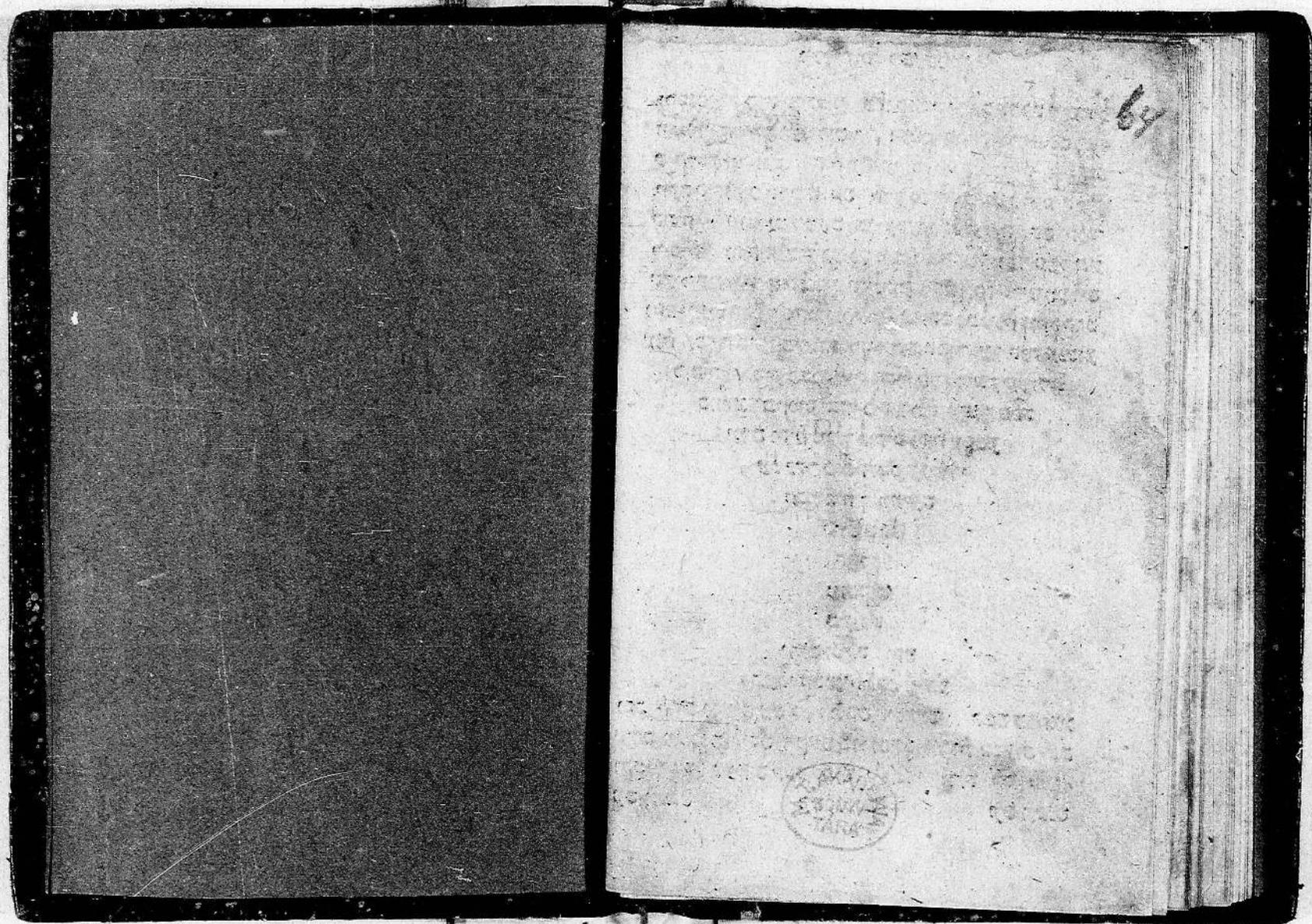
רמ"ד ועד סער הים ויש ביה מבלה על המל של
אלכסנדריאה דרך מיל בתוך ים ויש עשה מגדל גדול הוא
הנקרא המגדל ובלטון ערב מבאר אלכסנדריאה ועשה
על ראש המגדל מראה של זכוכית וכל הכפיות שהלכות
להלחם בה להזיק לה מארץ יון ומארץ המערב ממהלך
חמשים יום היו רחוק אותן מן המראה של זכוכית והיו
שומרין עצמם מהם עד שום מימים באה ספינה
מארץ יון לימים רבים אחרי מות אלכסדרום ויש הספן
טודרום איש יוני חכם בכל חכמה והיו היונים משועבדים
תחת עול מצרים בימים ההם והביא האיש ההוא הספן
דורון גדול למלך מצרים כסף וזהב ובגדי משי ומה לפני
המראה כי כך היה מלאג כל סוחר שיבוא לחנות עם וכל
יום ויום היה אכל עמו שומר מגדל המורה הוא ועבדיו
עד שמאחן בעיניו והיה יוצא וכל הימים עם ויום אחד
עשה לו מסתה והפקה יון הרבה לו וכל עבדיו עד שהיו
ימים כולם וקם הספן ועבדיו ושבדו המראה והלכו
לדרום כליל ההוא ומאנתו היום והלחה התחילו בני אדם
לבא עם בדוגיות ובספינות גדולות ולקחו מידם את הארץ
הגדולה קריטס וגם כיפרום שהם תחת עול יונים עד
היום הזה ולא יכלו אלפי ארץ מצרים עוד לעצור בה לפני
היגים ועד היום הזה מגדל המורה סימן להולכי הים כי
כל הבאים אל אלכסנדריאה מכל המקומות רחיים אותה
מרחוק מהלך ק' מילים ביום וכלילה מאיזה מאור אבוקה

אכזרית ורואים הספנים האם מרחוק והולכין בעצרו והיא
ארץ שמורה וכולת לכל העמים ומכל מלכות ארם באים
שם אל אסכנ' ריאה מארץ בלום ייא וט'כ'נה ולומכר'יאה
ופל'יא ומלכ'י וסק'לייה ורק'פיה וקרטויה ואספני'יא
ורוס'י'יא ואלמאני'יה וש'ט'פ'אה וד'נ'א מ'ר'ק'א'נ'ל'א'ן ופל'נ'ר'י'ט'
וח'ט'ר ולרמנד'יה ופ'ר'א'ני'יה וש'י'ט'ו ואלכו' וב'נ'ר'י'ט'
ומר'י'ח'נה ופ'ר'כ'ונ'נ'א וני'נ'א'ה וש'ט'א וב'ס'ק'נ'ט' ואל'ג'נ'ן
ונב'א'רה ומצ'ר המ'ע'רב לישמעאלים אל אנדלו'ס ולע'רה
ואפ'ר'יק'יה וארץ אל ערב ומצ'ר הר'ג' ומח'ילה ואל ח'ב'ט'
ול'כ'ו'ה ואל ירמ'ן וש'ט'ע'ר ואל ט'א'ם ויון הנקרא'ם גר'י'ט'
ואל ת'ורק' ושם מביאים סחורה מהר'ג'ו של מיני בשמים
סחרי ארם קונים מהם והעיר הנמיה לבחורה ולכל חמה
ואומה פוגדק בפני עצמה וש'ט'ט' על שפת הים קבר
אחד על שם ופ'ו מצ'י'ר כל מיני עו'ס'ג' וחיות והכל בפת'יבת
הקדמונים ואין אדם מסיר הכתיבה ואמרי' מהכ'ר'א ע'ה'ה
מלך בימי קדם קדם המב'ל ובאורך הקבר חמש עשרה
זרתות ונ'ט'ה רחבו ושם באלכ'ס'נ'ד'י'ה'ה כמו על'ט' אלפים
מישראל ומשם שני ימים לרמ'י'א'ט' היא בפת'ור ושם כמו
מאתים מישראל ומשם לק'כ'א'ט' ח'י יום והם זורעין
פ'ט'ן ואורגים ח'ר ומל'וכ'ין לכל הע'ל'ם ומשם ד' ימים
לאל'א'ט' היא איל'ים והיא ל'כ'ני ערב המונים במד'ב'ר
משם שני ימים לר'פ'ד'ים ויו'ט'ב'ים שם בני ערב ואין ב'ה'
מישראל ומשם יום ל'ה'ר ס'ני וברא'ש ה'ה'ר כמה לבחורים
אל'ג'ר'א'ים ס'ר'י'ח'א'נים ובת'ח'ת'ית ה'ה'ר כ'ר'ך גדול וק'ר'א'ים
אל'ת'ק'

אותו טור סני ווט'בו מד'כ'ר'ים בל'ט'ן תר'ג'וס והוא הר ק'ט'ן
לחוק ממזרים חמשה ימים והם ת'ח'ז' ע'ול מצ'רים ויום סוף
לחוק מהר סיני דרך יום והוא זרע' מים הר'ג'ו ויחזור לרמ'י'א'ט'
ומשם דרך יום ויום לט'נ'י'ם היא ח'ב'ט' ושם כמו ארבעים
מישראל והוא אי בתוך הים ועד הנה מלכות מצ'רים
משם דרך יום עשרים יום למי'ט'י האי ת'ח'ל'ת אי סק'ל'י'ה'
היושבת על הזרוע הנקרא ל'נ'י'ר הוא ח'ל'ק בין קל'ב'ר'ל'ה'
ובין סק'ל'י'ה' ושם כמו מא'ז'ים יהודים והיא ארץ מל'א'ה כל
טוב ונ'ב'ות ופרדסים ושם מתקב'צים רוב התועים לעבור
לירושל'ם כי שם האועבר העוב' ומשם מהלך שני ימים
למדינת פל'ר'מו היא עיר גדולה כמ'ה'לך שני מילין באורך
ושנים ברוחב ושם ארמו'ן גדול ממלך גדל'י'ט'ו ובה כמו
אלף וחמש מאות יהודים ואדם וישמעאל הרבה וארץ
מעיי'נו ונ'ט'לי מים ח'טה וש'ע'ורה ונ'ט'ו ופ'ר'ד'ים ואין כמותה
בכל ארץ סק'ל'י'ה' כי היא מדינת סג' המלך הנקרא ל'ח'י'י'ט'
ושם כל מיני איל'י' פ'ירו' ובתוכו מעיין גדול וסבבו אותה
חמה וצ'ט'ו ל'ט'ם ב'י'ב' הנקרא ל' בח'י'ה' ושם מיני ד'ני הרבה
ושם ס'י'נ'ו למלך מצ'ר'ס' כ'ס'ף וזהו ויב'א בהם המלך לט'י'ל
כפ'ט'ו הוא נ'ט'ו וגם שם בג'ן ארמו'ן גדול ובג'ן הכתלים
מצ'י'ח'ים ומצ'ושים בזהב ובכסף ורצפת הקרקע אכ'ני ש'ט'
מנוי'ר מכל מיני צ'ור'ק' ט'ט'ע'ול ובג'ן הארץ היא לא נראה
כב'ט'ן ההוא והיא ת'ח'ל'ת ממס'ני ובה כל מעב'רי ע'ל'ם
והולכות עד ס'ק'וס'ה וק'ט'ני'ה' ומז'א'ל ופ'ג'ל'י'ה' וט'ר'א'ט'ח'ה'
מהלך ש'ט'ה ימים ב'ה' ושם בע'ר'א'ט'נה ומז'א'ל א'כ'ן הקור'
הנקרא

הבדקו אל מערבאן ומסע עובדים לארץ רומה שלטה ימים
 וזמן רומה דרך יבשה לזיקה תמשה ימים ועברו מסע זה
 ומצוי יפה ומעברת איטליא שנים עשר יום לעיר ברדון
 היא תחלת הלמנטיא היא ארץ הרום ובעת וכל קהלות
 רבנטיא יושבי על כהר דיוכום הגדול מעיר קולוניא שהיא
 ראש העולמות ועד עיר קמכורק קצה אלמנטיא מהלך טו'
 יום הבקראת ארץ אשכנז וחלונת מדינות בארץ איטליא
 עוש בהם קהלות מושאל וכלם נדיבים על כהר משלה
 ובקופלניט גאורדנסה וקונה וקוטטא וב'טנה וברמיה
 וקוטטאן וכל ישאל מפורזים כלם בכל ארץ ארץ וכל מי
 שרמל טלא יתקבץ ישראל איבר רואה רימן טוב ולתמינה עם
 ישאל ובעת שהם יפקוד על גלותו וידים קרן משמו חז
 כל אחד ואחד אומר אני חולק את היהודים ואני חקבנם
 והמדינות האלו ים בהם תלמידי חכמים וקהלות ארזים את
 אחיהם ודוכרים טלום לכל הקרובים והרחוקים ואם יבא
 איהם אבסנאי שמוחי בו ופוש' לו משתת ויאמרו שמוח' אחינו
 כי ישועת השם כהרף עין ונלח' אבסנאו מפחדים טלא בא
 הקן ללא הניע אבסנאו היינו מתקבצים אכל לא נוכל עד
 שיגיע עת המור וקול התור ויבואו המבשרי ויאמר ותמיד
 יג'ל השם והם שולחים כתבים אחד לחתה ואומרים להם
 התחזקו בדת משה ואב'לו מין ואב'לו ירושלים יבקשו
 רמזים מלפני השם ויתחננו לנבטי בגדים שחור' בזכותם
 וכל הל' המדינות בארץ איטליא שזכרנו ועוד יש אשתר ארץ
 פרוק ודו' רסבורק ומנדט'ק וס'טנס ובכבורק וס'
 נראכבורק

ורשכבורק קצה המלכות ובאו המדינות ג'כ הרבה מישראל
 תלמידי חכמים ועשירים ומסע והלחה ארץ בהם והיא
 ה קראת פראגה היא תחלת ארץ אשקלבונייה וקוראים
 אתה היהודים הדרים עם ארץ כנען כטביל אנטי הארץ
 ההיא מוכרים כניהם ופנותיהם לכל אומות הם ואנטי
 רוס'יא והיא מלכות גדולה מטענ' פראגה ועד מער פי'
 העיר הגדולה היא כהוף המלכות והיא ארץ הרום ויערים
 נעם ומצאו חדות שקורי וא' רב'יט והם ככלינח'ן וזין אדם
 יצא מפתח ביתו בימי החורף מרוב הקור ועד הנה מלכות
 רוס'יא מלכות פראנטיא שהיא ארץ צרפת מעור א
 בוד'ועד פאריס המדינ' הגדולה מהלך טס'
 ימים והיא למלך לנא'ים והיא יושבת
 על כהר ס'יצא ועם תלמידי
 חכמים אין כמותם
 היום בכל
 הארץ
 עוסקים
 בתורה
 ימים לילה והם
 בעלי אבסנאי לכל עובר
 ועב' אחים ורעים עם כל אחיהם היהודים השם ברמזין
 ירחם עלינו ועליהם ויקיים בנו ובהם מקרא אבתוב וס'
 וקבצ' מכל העמים אשר הפיך יי אל ריק שמה אמן אמן
 פס וטלם פס וטלם פס וטלם

64

